ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

៩៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥១០

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្កាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពីច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកជប៉ុន ៗ

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ៗ

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ៗ

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ៗ

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ៗ

ថតស្កានដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាវ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក្រៃលែងអំពីៈ

- ឧបាសិកា កាំង ហ៊ុចណែ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ជុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សន ចន និង ឧបាសិកា អ៊ួច សាទៀង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ុវត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតនី ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផែង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ារី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីសីក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា វែស សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ
៩៨

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព . ស . ២៥១០

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្ចង់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា
ជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of " TRIPITAKA " to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យនៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi
Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo
Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表	無着　成恭	世話人	松永　然道	有馬　実成
事務局長	篠原　鋭一		伊藤　佳通	渡井　奎一
			杉谷　義純	茂田　真澄
			前田　利勝	中島　教之
			永　　六輔	

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the " Pali Tripitaka " into Cambodian by the " Tripitaka Commission " of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara
Management Team:
Rev. Zendo Matunage   Rev. Jitsujo Arima   Rev. Yoshimichi Ito
Rev. Keiichi Watai   Rev. Yoshizumi Sugiya   Rev. Shincyo Sigeta
Rev. Risyo Maeda   Rev. Kyoshi Nakajima   Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

៩៨

ព. ស. ២៥១០

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ។

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្ប-ច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ខន្ធ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ ខន្ធ ២ ។

(២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ... ទ្វេ ខន្ធា ។

(៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច

(២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា . . . ខន្ធ ២ ។

(៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ...ទ្វេ ខន្ធា ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច មហាភូតា បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ...

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ខន្ធ ២ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូត ១ អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... គឺ

ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ... ។

ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូបអាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ... ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

(៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង មហាភូតទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

(៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អា-ស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ច មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ច មោហោ ច ។

(៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ វិភជិតព្វំ ។

(៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

(៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ដំណើរនេះ) បណ្ឌិត គប្បីចែក ដូចជាទស្សនៈដែរ ។

(៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៩) ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ... អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

(១០) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

(១១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគត ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

(១២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។

(៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។

(១០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(១១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

(១២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

(១៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ ហេតុសទិសា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ... តីណិ ។ ហេតុសទិសា ។ អធិបតិយា មោហោ នត្ថិ ។

(១៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ... ទ្វេ ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

(១៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(១៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងហេតុប្បច្ច័យ ។ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងហេតុប្បច្ច័យ ។ មោហៈ មិនមានក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យទេ ។

(១៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ខន្ធ ២ មហាភូតរូប ៣ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតរូបទាំងឡាយ ។

(១៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(១៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អធិបតិបច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ។ បេ ។ អនន្តរបច្ចយា សមនន្តរបច្ចយា ។ អារម្មណសទិសំ ។

(១៧) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ...

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(១៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ។ បេ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ព្រោះសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ...

សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(១៨) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... សហជាតបច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ. ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... សហជាតបច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ

ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។

(១៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបអាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ក្តី

បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(១៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... សហជាតបច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... សហជាតបច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... សហជាតបច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ ហេតុសទិសំ កាតព្វំ ។

ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(១៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូតរូប ៣ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ពាហិររូប ... អាហារសមុដ្ឋានរូប ... ឧតុសមុដ្ឋានរូប ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យដូចជាហេតុប្បច្ច័យ ។

(២០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(២១) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ ឯកាទស អធិបតិយា នវ អនន្តរេ ឯកាទស សមនន្តរេ ឯកាទស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកាទស បុរេជាតេ ឯកាទស អាសេវនេ ឯកាទស កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ សត្តរស ឈានេ សត្តរស មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា ឯកាទស វិគតេ ឯកាទស អវិគតេ សត្តរស ។

ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(២០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ... ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(២១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(២២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(២៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(២៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ... ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៦២) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។

(៦៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៦៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាហេតុកៈ ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ខន្ធ ២ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ អាស្រ័យមហាភូតរូប ១ ពាហិររូប ... អាហារសមុដ្ឋាន-រូប ... ឧតុសមុដ្ឋានរូប ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(២៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ... ។

(២៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(២៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

(២៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា... ។

(២៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សៈ នមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ មហាភូតរូប ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(២៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៣០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសទិសំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិក: បដិច្ចវារ:

(២៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន:ផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហ:ផង ។

(២៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ច:ផង មោហ:ផង ។

(៣០) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចសហជាតប្បច្ច័យ ។ (ធម៌នោះ ទើបកើតឡើង) ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន-
បុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ទស្សនេន បហាតព្វហេ-
តុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ... ។ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវ-
នាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេ-
ជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច
វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ទស្សនេន បហា-
តព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន
បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... អរូបេ វិចិកិច្ឆា-
សហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ
ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ
ធម្មំ បដិច្ច ។ សង្ខិត្តំ ។ ទស្សនេន សទិសំ តីណិ ។

(៣២) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា

(៣១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ក្នុងអរូបភព ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក្នុងអរូបភព ខន្ធ២ ... ។ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនៈ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៣២) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ

អរូបេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

(៣៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។

គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ក្នុងអព្យាកត ... ខន្ធ ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង· ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងអព្យាកត ។

(៣៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ក្នុងអព្យាកត ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៣៤) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា ។ ឥមេបិ ទ្វេ កាតព្វា ។

(៣៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

(៣៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

(៣៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ការៈទាំង ២ នេះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ (ដូចមុន) ។

(៣៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

(៣៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៣៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៣៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៣៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា (អាស្រ័យ) ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៣៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

(៣៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បដិច្ច សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៤០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

(៤១) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ។បេ។ នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ... នឈានប្បច្ចយា ។ បញ្ចវិញ្ញាណំ ។ មហាភូតា កាតព្វា ។ ... នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ។

(៣៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលប្រកបព្រម អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

(៤០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។

(៤១) មិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ។ បេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យមហាភូតរូបទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ។ បញ្ចវិញ្ញាណ ។ មហាភូតរូបទាំងឡាយ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ។ ... ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៤២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា មោហោ ច ... ទ្វេ ខន្ធា ។

(៤៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ភាវនាយ ... តីណិ ។

(៤៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៤២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កន្ធអរូបកព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា កន្ធអរូបកព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា កន្ធអរូបកព ... ខន្ធ ២ ។

(៤៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ (ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ) ដោយភាវនា កន្ធអរូបកព ... (ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៤៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

អរូបេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បដិច្ច សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

(៤៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ។

គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា កុងអរូបកព អាស្រ័យខន្ធ ២ ... ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា កុងអរូបកព ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ អាស្រ័យមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ កុងអរូបកព ។

(៤៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង កុងអរូបកព អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៤៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បដិច្ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៤៧) នហេតុយា តីណិ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសម-នន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេ-វនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកា-ទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិក: បដិច្ចវារ:

[៤៦] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលប្រកប ដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ក្នុងអរូបភព . . . ខន្ធ ២ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤៨) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៤៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ ... អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ

(៤៨) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៤៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣

វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

(៥០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា តីណិ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ ... តីណិ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ... ឯកំ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។ វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

កុសលវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដដូចជាបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

(៩០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ (ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ) ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ១ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(៨១) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា ...

(៥១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតរូប ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(៥២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក៏ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ផង ... ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិ-កិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង... គឺ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(៨៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។

(៨៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា តីណិ ។ បដិច្ចវារេ អារម្មណសទិសា ។ ភាវនាយ ... តីណិ ។ បដិច្ចវារសទិសា ។

ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតរូបទាំងឡាយផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង ឧទ្ធច្ចៈផង ។

(៨៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៨៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចអារម្មណប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។

(៨៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ខន្ធ ២ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(៥៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។

(៨៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ...

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(៥៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ២ ផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ...

អារម្មណប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច ... ។

(៤៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ... ។

(៥៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង ... ខន្ធ ២ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ... ខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង

អារម្មណបច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អារម្មណបច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច ... ។

(៥៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិបច្ចយា តីណិ ។ ភាវនាយ ... តីណិ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អធិបតិបច្ចយា ឯកំ ។ វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ

ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ២ ផង ... ។

(៥៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ១ លើក ។ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា

ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៥៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច ... ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អធិបតិបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកទឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកទឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែកទឹង)ខន្ធ ២ ផង . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកទឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកទឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកទឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើកើតបឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកទឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)ទឹងខន្ធ ២ ផង . . . ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកទឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

(៦០) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា តីណិ ៗ ទស្សនេន សទិសា ៗ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា ៗ

(៦១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ៗ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ៗ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៦០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនវារៈដែរ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។

(៦២) នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា តយោ មហាភូតា អសញ្ញសត្តានំ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ។ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ២ ... ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ការៈ ៣ ។ (ការៈនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនការៈដែរ ។

(៦២) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតបច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ មហាភូត ៣ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ... ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ខន្ធំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ខន្ធោ ... វត្ថុំ បច្ចយា ភាវ-នាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ខន្ធំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ខន្ធោ ... វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ខន្ធំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ខន្ធោ ...

ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ...

វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ វត្ថុំ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ។

(៦៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(៦៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាត-ប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ សហជាតបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ .. ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា មោហោ ច ។

(៦៨) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតបច្ចយា តីណិ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ។

(៦៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ (ចុះដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៦៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា ... ។

(៦៦) ... វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ មោហោ វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ...

(៦៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ និងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ... ។

(៦៦) ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ។ បេ ។ ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ (ពឹងផ្អែកនឹង)ពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា មោហៈ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តបច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តបច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធា ច មោហោ ច វត្ថុំ វិប្បយុត្តបច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តបច្ចយា ។

(៦៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។

(៦៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ វិប្បយុត្តបច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តបច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តបច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ ...

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ។ បេ ។ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធក្តី មោហៈក្តី (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៦៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនវារៈដែរ ។

(៦៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ... ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នឹងមោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ...

ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ មោហំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វត្ថុ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ (ពឹងផ្អែក)នឹងមោហៈ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ផង ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មហាភូត ៣ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត កដត្តារូប និងឧបាទារូប (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ... ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្ប-យុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ មោហំ វិប្ប-យុត្តប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ ។ បេ ។ ទស្សនេន សទិសំ ។

(៦៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ...

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកមហាភូត ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប (ពឹងផ្អែក)នឹងមោហៈ ព្រោះវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ បេ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនៈដែរ ។

(៦៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ ច មោហញ្ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ...

គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ... (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ... (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង (ពឹងផ្អែក)នឹងពួកខន្ធផង មោហៈផង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ...

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច មោហញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ច ... ខន្ធា វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ខន្ធេ ច មោហញ្ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ច ... វត្ថុំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ ការណាយ ... តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសា ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៧០) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្តរស អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្តរស សមនន្តរេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្តរស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្តរស

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ពួកខន្ធ (ពឹងផ្អែក)នឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី (ពឹងផ្អែក)នឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង មោហៈផង នឹងខន្ធ ២ ផង ... ពួកខន្ធ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធផង មោហៈផង ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ... នឹងខន្ធ ២ផង ... ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ព្រោះវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ដោយការនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (វារៈទាំងនេះ) ដូចគ្នានឹងទស្សនវារៈ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... ព្រោះអត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៧០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

បុរេជាតេ សត្តរស អាសេវនេ សត្តរស កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ សត្តរស ឈានេ សត្តរស មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត-រស វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្តរស វិគតេ សត្តរស អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៧១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(៧២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ .. ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា ឧទ្ធច្ចស-ហគតោ មោហោ ។

ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត ត្រូវរាប់ យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៧១) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

(៧២) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

(៧៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ... អហេតុកំ នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ អហេ-តុកបដិសន្ធិក្ខណេ... ។ បរិបុណ្ណំ ។ ចក្ខាយ-តនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៧៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកោ ធម្មោ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(៧៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៧៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាអហេតុកៈ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណៈ ... ។ បរិបុណ្ណ៍ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាតនៈ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(៧៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង វត្ថុផង ។

(៧៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៧៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណបច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៧៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៧៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា កដត្តារូបំ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

(៧៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

(៧៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

(៧៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា កដត្តារូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ មហាភូត ១ ... ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បច្ចយវារោ

(៧៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៨០) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៨១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសទិសំ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៧៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

(៨០) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ពួកមហាភូតផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកប ដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ។

(៨១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ

នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារេ បច្ចនីយសទិសំ ។ តេរស បញ្ហា និន្នានំ ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា ។

(៨២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

(៨៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

(៨៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ។

នទុបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ដូចគ្នានឹងបច្ចនីយៈ គួនបដិច្ចវារៈដែរ ។ បញ្ហា ១៣ មិនផ្សេងគ្នាទេ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៨២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

(៨៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

(៨៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៨៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៨៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៨៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង វត្ថុផង សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ។

(៨៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង

ៈកម្មប្បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកា ចេតនា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច បច្ចយា សម្បយុត្តកា ចេតនា ។

(៨៧) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកំ ធម្មំ បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា ។ បរិបុណ្ណំ ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ ... នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ ... នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បច្ចយា រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។ ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ ... នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ ឯកំ ... នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារប្បច្ចនីយេ នវិប្បយុត្តសទិសំ និន្នានំ ។ ឯកាទស ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ពឹងផ្អែកទីងពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង វត្ថុផង សម្បយុត្តកចេតនា ពឹងផ្អែកទីងពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ច:ផង មោហ:ផង ។

(៨៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ពឹងផ្អែកទីងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បរិបូណ៌ ។ បដិសន្ធិមិនមានទេ ។ ... ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ ពាហិរ ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ... ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ពឹងផ្អែកទីងពួកមហាភូត របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយបញ្ចវិញ្ញាណ ... ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ... ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ (ខន្ធ) ១ ជាអហេតុក: ... ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ពាក្យនេះ មិនផ្សេងគ្នាទេ ដូចគ្នានឹងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារប្បច្ចនីយ:ដែរ ។ មានវារ: ១១ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៨៨) នហេតុយា បញ្ច នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៨៩) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច . . . នអធិបតិយា សត្តរស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ តេរស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស

ទស្សនៃ បច្ចនីយហេតុកត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៨៨) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៨៩) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

នសម្បយុត្តេ បញ្ហា នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស នោនត្ថិ-យា បញ្ហា នោវិគតេ បញ្ហា ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៩០) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ បញ្ហា ... អនន្តរេ បញ្ហា សមនន្តរេ បញ្ហា សហជាតេ បញ្ហា អញ្ញមញ្ញេ បញ្ហា និស្សយេ បញ្ហា ឧបនិស្សយេ បញ្ហា បុរេជាតេ បញ្ហា អាសេវនេ បញ្ហា កម្មេ បញ្ហា វិបា-កេ ឯកំ អាហារេ បញ្ហា ឥន្ទ្រិយេ បញ្ហា ឈានេ បញ្ហា មគ្គេ បញ្ហា សម្បយុត្តេ បញ្ហា វិប្បយុត្តេ បញ្ហា អត្ថិយា បញ្ហា នត្ថិយា បញ្ហា វិគតេ បញ្ហា អវិគតេ បញ្ហា ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយភាគោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយភាគោ បច្ចយភាគសទិសោ ។

ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៩០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអា-ហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងឈាន-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសម្បយុត្តប្ប-ច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ (តែប៉ុណ្ណោះ) ។

និស្សយវារៈ ដូចគ្នានឹងបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារោ

(៩១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា ។

(៩២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា ។

(៩៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

សំសដ្ឋវារៈ

(៩១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងខន្ធ ២ ។

(៩២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រព្រឹត្តទៅនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងខន្ធ ២ ។

(៩៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រព្រឹត្តទៅនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងមោហៈ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រព្រឹត្តទៅនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រព្រឹត្តទៅនឹងមោហៈ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ... ទ្វេ ខន្ធា ។

(៩៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៩៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(៩៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡាំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង . . . ខន្ធ ២ ។

(៩៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡាំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ . . . ។

(៩៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡាំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡាំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡាំដោយវិចិកិច្ឆា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា មោហោ ច ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ... តីណិ ។

(៩៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឧទ្ធច្ចសហគតំ មោហំ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តកា ខន្ធា ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ប្រកបទាំងនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី មោហៈក្តី ប្រកបទាំងនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ខន្ធ ២ ... ។ ប្រកបនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៩៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ប្រកបទាំងនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធ ៣ ប្រកបទាំងនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រកបទាំងនឹងខន្ធ ២ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ... ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រកបទាំងនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រកបទាំងនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រកបទាំងនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ប្រកបទាំងនឹងមោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... វិចិកិច្ឆាសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា ។

(៩៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច នេវ ទស្ស-នេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកញ្ច ធម្មំ សំ-សដ្ឋោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច មោហញ្ច សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(១០០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំ-សដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ... ឯកំ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ·

(៩៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ផង មោហៈផង ។

(៩៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ខន្ធ ២ ... ។

(១០០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ (ប្រឡំ)នឹងខន្ធ ២ ... ។ ... ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ខន្ធ ១ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

អធិបតិប្បច្ចយា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា ។

(១០១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(១០២) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ ឯកាទស អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ ឯកាទស សមនន្តរេ ឯកាទស សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស និស្សយេ ឯកាទស ឧបនិស្សយេ ឯកាទស បុរេជាតេ ឯកាទស អាសេវនេ ឯកាទស កម្មេ ឯកាទស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ឯកាទស ឥន្ទ្រិយេ ឯកាទស ឈានេ ឯកាទស

ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រកបដោយខន្ធ ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ... ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ និងសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១០១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រកបដោយធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(១០២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១

មគ្គេ ឯកាទស សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ ឯកាទស អត្ថិយា ឯកាទស នត្ថិយា ឯកាទស វិគតេ ឯកាទស អវិគតេ ឯកាទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(១០៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ ។

(១០៤) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(១០៥) នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(១០៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ។

(១០៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡំនឹងពួកខន្ធ ដែលប្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(១០៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រឡំនឹងធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ខន្ធ ២ ប្រឡំនឹងខន្ធ ២ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណៈ ... ។

(១០៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ធម្មំ ... នអធិបតិប្បច្ចយា ។ សហជាតសទិសំ ។ នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា សត្ត ។ នវិបាកប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

(១០៧) នហេតុយា តីណិ នអធិបតិយា ឯកាទស នបុរេជាតេ ឯកាទស នបច្ឆាជាតេ ឯកាទស នអាសេវនេ ឯកាទស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ ឯកាទស នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ ឯកាទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(១០៨) នហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា សត្ត ... នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្ត នអាសេវនេ សត្ត នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្ត នវិប្បយុត្តេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[១០៦] នឹងធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ដូចគ្នានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៧ ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[១០៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[១០៨] ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ . . . ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(១០៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ តីណិ . . . អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ តីណិ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តីណិ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ តីណិ ឈានេ តីណិ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ តីណិ អត្ថិយា តីណិ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

(១១០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

(១០៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ដូចគ្នានឹងសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

(១១០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ បេ ។

ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១១១) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកា ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១២) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ភាវនាយ ... តីណិ ។ បេ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ... ឯកំ ។

(១១៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១១១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ដោយភាវនា ... បានដល់វារៈ ៣ ។ បេ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា (ដែលមានហេតុ)មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់វារៈ ១ ។

(១១៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១៥) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១១៧) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋឹ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ។

(១១៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ បហីនេ កិលេសេ

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១១៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះទិដ្ឋិ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទិដ្ឋិនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា ប្រារព្ធនូវវិចិកិច្ឆា ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ។

(១១៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណាពួកកិលេស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដែលលះបង់ហើយ នូវពួកកិលេស

បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ ... បុព្វេ ។ បេ ។ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ ... ចេតោបរិយញាណេន ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១១៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១២០) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ

ដែលសន្សំសន្និទហើយ ... កុំក៏កាលមុន ។ បេ ។ (ពិចារណា) នូវពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន ... ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោ-បរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ អនាគតំ-សញ្ញាណ និងមោហៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១១៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ក៏ មោហៈក៏ ប្រារព្ធនូវពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ។

(១២០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ទោម-នស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ

អារព្ភ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ ។

(១២១) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ អារព្ភ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ឧប្បជ្ជតិ ។

(១២២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... អរិយា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ ...

ប្រារព្ធនូវឧទ្ធច្ចៈ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ។

(១៦១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ (បុគ្គល) ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវរាគៈនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទិដ្ឋិ ប្រារព្ធនូវឧទ្ធច្ចៈ ទើបកើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធនូវទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា កើតឡើង ។

(១៦២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ពួកព្រះអរិយបុគ្គល ពិចារណា នូវកិលេស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដែលលះបង់ហើយ នូវកិលេសដែលសង្កត់សង្កិនហើយ . . .

បុព្ពេ សមុទាចិណ្ណេ ... ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... ចេតោបរិយញាណេន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកា ខន្ធា ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្ពេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មុបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៣) ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៤) ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(ពួកកិលេស) ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន... ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាមិនទៀង ... ពួកខន្ធ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ជាបច្ច័យនៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ អនាគតំសញ្ញាណ និងមោហៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១២៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

(១២៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១២៥) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា ... ។ វិត្ថារេតព្វំ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ ... អាវជ្ជនាយ មោហស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១២៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា ... ។ យថា ទស្សនត្តិកំ ។

(១២៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា ... ។ យថា ទស្សនត្តិកំ ។

(១២៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ចក្ខុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ សោតំ... វត្ថុំ ...

(១៦៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិក: ដែលបណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ ។ . . . ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណាផង នៃមោហ:ផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(១៦៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ ដូចទស្សនត្តិក: ។

(១៦៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ (បុគ្គល) ឲ្យទាន . . . ។ ដូចទស្សនត្តិក: ។

(១៦៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហ:ក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង នូវសោត: . . . នូវវត្ថុ . . .

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១២៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ . . . វត្ថុំ . . . នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកេ ខន្ធេ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស . . . វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

(១២៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ។

(១៣០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៤) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ វិចិកិច្ឆា-សហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៧) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ...

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . .

ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច មោហញ្ច អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ ទស បញ្ហា ។

(១៣៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយទស្សនៈក្តី មោហៈក្តី ប្រាវព្ធនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយទស្សនៈផង មោហៈផង ទើបកើតឡើង ។

(១៣៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈដែរ ។ ប្រស្នា ១០ យ៉ាង ។

(១៣៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ (ការចេញ) ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤១) ធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនគួរលះ ដោយទស្សនៈ មិនគួរលះ ដោយភាវនាផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤២) ធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤៣) ធម៌ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុ មិនគួរលះ ដោយទស្សនៈ មិនគួរលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុគួរលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៦៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស វិចិកិច្ឆាសហគតស្ស ឧទ្ធច្ចសហគតស្ស មោហស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស ។ សង្ខិត្តំ ។ និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១៨៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(១៨៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ មោហៈមុនៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃមោហៈក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយមុនៗ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយៗ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរបច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ (របស់ព្រះអរិយបុគ្គល) កាលចេញ អំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(១៦៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមោ បុរិមោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... បុរិមោ បុរិមោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ

(១៤៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ការវុដ្ឋានៈ (ការពិចារណា) ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ការវុដ្ឋានៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៤៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ មោហៈ មុនៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៤៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... បុរិមោ បុរិមោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាវជ្ជនា ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៨៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ មោហៈមុន ៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៩០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៩១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វុដ្ឋានស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ គមនំ ។

(១៨៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អនន្តរសទិសំ ។

(ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៩២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(១៩៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆាទិង៍វិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ដំណើរ (នេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយទស្សនៈដែរ ។

(១៩៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសំ ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ ។ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សង្ខិត្តំ ។ បច្ចយវារេ និស្សយវារសទិសំ ។ វិសុំ ឃដនា នត្ថិ ។

(១៨៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោសំ ... មោហំ ... ទិដ្ឋឹ ... បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ... ទោសោ មោហោ ទិដ្ឋិ ... បត្ថនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតបច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយសហជាតបច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈដែរ ។ ជាបច្ច័យ ដោយនិស្សយបច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើ ដោយនិស្សយវារៈ ក្នុងបច្ច័យវារៈដែរ ។ គំណាផ្សេងគ្នា (នៃធម៌ទាំងនោះ) មិនមានទេ ។

(១៩៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ហើយសម្លាប់សត្វ ... បំបែកសង្ឃ នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... នូវមោហៈ ... នូវទិដ្ឋិ ... អាស្រ័យនូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយសម្លាប់សត្វ ... បំបែកសង្ឃ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(១៩៦) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកំ ទោសំ ... មោហំ ... ទិដ្ឋឹ ... បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ រាគោ ... បត្ថនា សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៧) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ រាគោ ... ទោសោ មោហោ ទិដ្ឋិ ... បត្ថនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ... នូវមោហៈ ... នូវទិដ្ឋិ ... អាស្រ័យនូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិ និងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៩៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៥៨) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . ទោសោ មោហោ មានោ . . . បត្ថនា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស ទោសស្ស មោហស្ស មានស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៥៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោសំ . . . មោហំ . . . មានំ . . . បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ . . . សង្ឃំ ភិន្ទតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ . . . បត្ថនា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស ទោសស្ស មោហស្ស ទិដ្ឋិយា បត្ថនាយ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១៥៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ទោសៈ មោហៈ មានៈ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៥៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវរាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ហើយសម្លាប់សត្វ ... បំបែកសង្ឃ នូវទោសៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... នូវមោហៈ ... នូវមានៈ ... អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយសម្លាប់សត្វ ... បំបែកសង្ឃ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ ទោសៈ មោហៈ ទិដ្ឋិ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សកភណ្ឌេ ឆន្ទ-រាគោ បរភណ្ឌេ ឆន្ទរាគស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សកបរិគ្គហេ ឆន្ទរាគោ បរបរិគ្គហេ ឆន្ទ-រាគស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦០) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូប-និស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ រាគំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ភាវនាយ បហាតព្វ-ហេតុកំ ទោសំ ... មោហំ ... មានំ ... បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ... បត្ថនា សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិ-កស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦១) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ...

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ធនូពគ: កុងទ្រព្យរបស់ខ្លួន ជាបច្ច័យ នៃធនូពគ: កុងទ្រព្យរបស់បុគ្គលដទៃ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ធនូពគ: កុងការហួងហែងរបស់ខ្លួន ជាបច្ច័យ នៃធនូពគ: កុងការហួងហែងរបស់បុគ្គលដទៃ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវពគ: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង នូវទោស: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... នូវមោហ: ... នូវមាន: ... អាស្រ័យនូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង ពគ: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិ និងមោហ: ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ...

បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ... បត្ថនា វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ... បត្ថនា ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ សីលំ ... បញ្ញំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុំ ភោជនំ សេនាសនំ ... មោហំ ឧបនិស្សាយ

បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាផង មោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសទ្ធា ហើយឲ្យទាន ... ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ... នូវបញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ រដូវ ភោជន សេនាសនៈ ... អាស្រ័យនូវមោហៈ

ឈានំ នេតិ ... សទ្ធា ... មោហោ សទ្ធាយ ផល-សមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ... ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ សីលំ ... បញ្ញំ កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ សេនាសនំ ... មោហំ ឧបនិស្សាយ បាណំ ហនតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ សទ្ធា ... សេនាសនំ ... មោហោ ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៥) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូ-បនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ... មានំ ជប្បេតិ មោហំ ឧបនិស្សាយ ... មានំ ជប្បេតិ

ហើយឲ្យតាន ... សទ្ធា ... មោហៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា នៃផលសមាបត្តិ និងមោហៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យនូវសទ្ធា ... ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ... នូវបញ្ញា នូវកាយិកសុខ នូវកាយិកទុក្ខ នូវសេនាសនៈ ... អាស្រ័យនូវមោហៈ ហើយសម្លាប់សត្វ ... បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ... សេនាសនៈ ... និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និងសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គលអាស្រ័យសទ្ធា ... តម្កើងមានះ អាស្រ័យមោហៈ... តម្កើងមានះ

សទ្ធា ... សេនាសនំ ... មោហោ ច ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធា ... បញ្ញា កាយិកំ សុខំ កាយិកំ ទុក្ខំ សេនាសនំ ... មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ សទ្ធា ... សេនាសនំ ...

សទ្ធា ... សេនាសនៈ ... និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ និង សេចក្ដីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា ... បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ សេនាសនៈ ... និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ សទ្ធា ... សេនាសនៈ ...

មោហោ ច ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៨) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៦៩) ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

និងមោហៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយទុក្ខៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ, នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៦៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា បញ្ញា កាយិកសុខ កាយិកទុក្ខ ផលសមាបត្តិផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧១) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិក បញ្ហាវារៈ

(១៧០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្ប-ច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៣) ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច សទ្ធាយ ផលសមាបត្តិយា មោហស្ស ច ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៤) ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ...

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា នៃផលសមាបត្តិផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . .

ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច វិចិកិច្ឆាសហ-
គតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(១៧៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន
ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ឧប-
និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បក-
តូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ ឧទ្ធច្ចសហគតា
ខន្ធា ច មោហោ ច ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោ-
ហស្ស ច ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន
បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្ម-
ណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ សោតំ
... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា
រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា ... រូបាយតនំ

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយទស្សនៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(១៧៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ... ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... នូវរូប ដោយចក្ខុដ៏ជាទិព្វ ... ដោយទិព្វសោតធាតុ ... រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ)

ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វោ រាគោ ... ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ...

នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយឆព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ... កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៧៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ... ចំពោះវត្ថុ ពេត: ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ... ទិដ្ឋិ... វិចិកិច្ឆា ... ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៧៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ...

វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ឧទ្ធច្ចំ ឧប្បជ្ជតិ
ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។
វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធា-
នំ បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៧៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស
ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អារម្មណ-
បុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ...
វត្ថុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច
ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ
ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨០) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អារម្មណ-
បុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ ..
វត្ថុំ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច

ចំពោះវត្ថុ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ប្រារព្ធ នូវវត្ថុ នោះ ទើបកើតឡើង ឧទ្ធច្ចៈ កើតឡើង ទោមនស្ស ដែលមាន ហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា កើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបុរេជាតបច្ច័យ ។

(១៧៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិន ត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយ ទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយបុរេជាតបច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំ ដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ទើបកើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយ វិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយបុរេជាតបច្ច័យ ។

(១៨០) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិន ត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវ លះ ដោយភាវនាផង ដោយបុរេជាតបច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេ- ជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ

ឧប្បជ្ជន្តិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទើបកើតឡើង ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយទុក្ខ:ផង នៃមោហ:ផង ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៩៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(១៨៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(១៨៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយមុន ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៧) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមស្ស បច្ឆិមស្ស មោហស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៨៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ។ សង្ខិត្តំ ។ ឥមានិ តីណិ ។ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ ។ បេ ។ អាសេវនមូលកេ វុដ្ឋានស្សបិ អាវជ្ជនាយបិ បហាតព្វំ ។ សត្តរស បញ្ហា បរិបុណ្ណា អនន្តរសទិសា ។

(១៨៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុន ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយ ៗ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(១៨៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យទាំងនេះ បានដល់ពាក្យ ៣ លើក ។ មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ។បេ។ (កិលេសជាត) ដែលបុគ្គលត្រូវលះ (ជាបច្ច័យ) នៃការចេញផង នៃការពិចារណាផង ដូចគន្លងអាសេវនប្បច្ច័យជាមូល ។ បញ្ហា ១៧ ដ៏បរិបូណ៌ ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(១៩០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិក: បញ្ហាវារ:

(១៩០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃមោហ:ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន:ផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហ:ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៤) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(១៩៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយកម្មប្បច្ច័យ

សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ នានាខណិកា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បវត្តិប្បដិសន្ធិ ។ វិបាកា ខន្ធា វត្ថុស្ស ។

(១៩៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(១៩៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា

បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាកផង នៃពួកកដត្តា-រូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(១៩៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។ បវត្តិប្បដិសន្ធិ ។ ខន្ធទាំងឡាយ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ។

(១៩៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអាហារប្បច្ច័យ បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(១៩៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ

មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២០០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ភាវនាយ ... តីណិ ។ ទស្សនេន សទិសំ ។

(២០១) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា អាហារា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស ។

(២០២) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ អាហារសទិសំ ។ មោហោ កាតព្វោ ។ ភាវនាយ ... តីណិ ។

ជាបច្ច័យ នៃមោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(២០០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង មោហៈផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនៈ ។

(២០១) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអាហារប្បច្ច័យ បានដល់អាហារ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអាហារប្បច្ច័យ កពឡិង្ការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(២០២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ...ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអាហារប្បច្ច័យ ។ មោហៈ ក៏បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(២០៣) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ឥន្ទ្រិយា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ។ សង្ខិត្តំ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយិន្ទ្រិយំ ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥមេ សហេតុកា កាតព្វា ។ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បដិច្ចវារេ សម្បយុត្តវារសទិសំ ។

(២០៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។

(២០៥) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(២០៣) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... គឺ ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយិន្ទ្រិយ ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ។ ពួកធម៌ ដែលប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើ ដោយហេតុទាំងនេះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយសម្បយុត្តវារៈ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ។

(២០៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។

(២០៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។

(២០៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ
បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេ-
ជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ ទស្សនត្តិកសទិសំ ។ បច្ឆា-
ជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេ-
តុកា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស
កាយស្ស ។

(២០៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស ... ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ទស្សនេន បហាតព្វ-
ហេតុកានំ ខន្ធានំ ។

(២០៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស ... ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកានំ ខន្ធានំ ។

(២០៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុ-
កស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វ-
ហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ។ បុរេជាតំ វត្ថុ

(៦០៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយទស្សនត្តិកៈ ។ បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

(៦០៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ... ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ។

(៦០៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ។

(៦០៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ

វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច វិប្ប-
យុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១០) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហា-
តព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុ-
កស្ស ច ធម្មស្ស ... ។ បុរេជាតំ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចស-
ហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។

(២១១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ
ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា
នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស
ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆា-
ជាតំ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច
មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ច-
យេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា
ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស
វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៦១០) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង . . . ។ បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង មោហៈផង ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៦១១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(២១២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ បច្ឆាជាតា ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ ... ។

(២១៤) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆា-ជាតំ ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦១២] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

[៦១៣] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ . . . ។

[៦១៤] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា មោហស្ស ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៥) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ... តីណិ ។

(២១៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(មួយទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយ វិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃមោហ:ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយ អត្ថិបច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវ លះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយ អត្ថិបច្ច័យ ។

(២១៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន:ផង ដែលមានហេតុមិន ត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិបច្ច័យ ខន្ធ ១ ដែលប្រកប ដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង មោហ:ផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ផង ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(២១៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន: មិន ត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវ លះ ដោយទស្សន: មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

សហជាតោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ ទ្វិន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ... ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... អនិច្ចតោ ... ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ។

[២១៧] នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។

សហជាត គឺ ខន្ធ១ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ នៃពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។ ឯបុរេជាត គឺ (បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ) បំពោះចក្ខុ . . . បំពោះវត្ថុ . . . ជាមិនទៀង . . . បុគ្គល ឃើញរូប ដោយទិព្វចក្ខុ ឮសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ . . . កាយាយតនៈ . . . វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡីការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ។

(២១៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ វិចិកិច្ឆា ... ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកំ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ វត្ថុ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ វត្ថុ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២១៩) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ

សហជាត គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ បុគ្គលត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ ... ចំពោះវត្ថុ រាគៈ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា ... ទោមនស្ស ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ កើតឡើង វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២១៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ បុគ្គលត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះចក្ខុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២១៩) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត

បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អារព្ភ វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ វត្ថុំ អារព្ភ វត្ថុ វិចិកិច្ឆាសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២០) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អារព្ភ ឧទ្ធច្ចសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ឧប្បជ្ជន្តិ វត្ថុំ អារព្ភ វត្ថុ ឧទ្ធច្ចសហគតានំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំង-ឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង វត្ថុប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២២០) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈក្តី មោហៈក្តី ប្រារព្ធ នូវចក្ខុ ទើបកើតឡើង វត្ថុប្រារព្ធ នូវវត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង នៃមោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(២២១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

[២២២] ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច វត្ថុ ច មោហស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា វិចិកិច្ឆាសហគតា ខន្ធា ច មោហោ ច បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស

ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

(២២២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី មហាភូតទាំងឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយវិញទៀត) សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃមោហៈ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន

អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៣) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ មោហស្ស ច អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឯកោ ខន្ធោ ច មោហោ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ច មោហោ ច ... ។

(២២៤) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា

ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយទៀត) បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី កពឡិង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ (មួយវិញទៀត) បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី វិតក្កក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង មោហៈផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆាក្តី មោហៈក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ក្តី មោហៈក្តី ... ។

(៦៦៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី

ការណាយ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ តិស្សោ បញ្ហា ទស្ស-នេន នយេន វិភជិតព្វា ។ ឧទ្ធច្ចិ និយាមេតព្វំ ។

នត្ថិវិគតអវិគតប្បច្ចយា ។

(២២៨) ហេតុយា ឯកាទស អារម្មណេ ឯក-វីស អធិបតិយា ទស អនន្តរេ សត្តរស សមនន្ត-រេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកា-ទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកវីស បុរេជាតេ បញ្ច បច្ឆាជាតេ បញ្ច អាសេវនេ សត្ត-រស កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្តរស វិគតេ សត្តរស អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(២២៦) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្ម-ណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ដោយភាវនា ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ប្រស្នា ៣ យ៉ាង បណ្ឌិត គប្បីចែកតាមទស្សនន័យ ។ ពាក្យថាទុក្ខៈ បណ្ឌិត គប្បីកំណត់បាន ។

ចប់ នត្ថិវិគតអវិគតប្បច្ច័យ ។

[២២៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[២២៥] ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២២៧) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៨) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣០) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២២៧) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(២២៨) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២២៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២៣០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យនៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២៣១) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៤) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន

(២៣១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(២៣២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២៣៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២៣៤) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៥) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៦) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៧) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកោ ធម្មោ ទស្សនេន បហាតព្ពហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្ពហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(២៣៥) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(២៣៦) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(២៣៧) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង៏ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង៏ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៨) នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ធម្មោ ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៣៩) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធ សហជាតំ បុរេជាតំ មិស្សកំ អត្ថិ ចាលិយំ កាតព្វំ គណនាយ ឧបធារេត្វា គណេតព្វំ ។

(២៤០) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវ ទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ

ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(២៣៨) ធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(២៣៩) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលតាំងនៅក្នុងការប្រមូលគ្នា រមែងមាន ក្នុងទីនេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាម (ឲ្យដូច) ក្នុងបាលី បណ្ឌិត គប្បីពិចារណាហើយរាប់ (តាមលំដាប់)នៃការរាប់ ។

(២៤០) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត

អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ឥធាបិ អារម្មណប្បច្ចយា ឧប-និស្សយប្បច្ចយា អត្ថិ ចាលិយំ នត្ថិ គណេន្តេន ឧបធារេត្វា គណេតព្វំ ។

(២៤១) ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហជាតំ បុរេជាតំ យំ មិស្សកប្បញ្ហា អត្ថិ ចា-លិយំ ន កាតព្វំ ។

(២៤២) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៤៣) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស អារម្មណ-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ ពួកអារម្មណប្បច្ច័យ និងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ រមែងមាន ក្នុងទីនេះដែរ មិនមាន ក្នុងបាលីទេ បណ្ឌិត កាលកប់ គប្បីពិចារណាហើយកប់ចុះ ។

(៤៤១) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលជាមិស្សកប្បញ្ហា ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ បណ្ឌិត កុំគប្បីធ្វើ ដូចក្នុងបាលីឡើយ ។

(៤៤២) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៤៣) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហជាតំ បុរេជាតំ យំ មិស្សកបញ្ហា អត្ថិ ។

(២៨៨) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ ឥធាបិ អារម្មណាឧបនិស្សយា អត្ថិ ។

(២៨៩) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(២៨៦) ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកោ ច ធម្មា ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច នេវទស្សនេន ន ភាវនាយ បហាតព្វហេតុកស្ស ច ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ ដែលជាមិស្សកប្បញ្ហា ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ។

(២៤៤) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនា ... បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ អារម្មណប្បច្ច័យ និងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ។

(២៤៥) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយទស្សនៈផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(២៤៦) ធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានហេតុត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះ ដោយភាវនាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ

ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ឥធាបិ សហ-
ជាតំ បុរេជាតំ អត្ថិ យេ តេ បញ្ហា ន លិខិតា
តេ បាលិយំ គណនាដ្ឋានំ ព្យញ្ជនេន ន សមេន្តិ
តេ បាលិយំ ន លិខិតា គណនា បាកដា ហោន្តិ
យទិ សំសយោ ឧប្បជ្ជតិ អនុលោមេ អត្ថិប្បច្ចយេ
បេក្ខិតព្វំ ។

(២២៧) នហេតុយា ឯកាវីស នអារម្មណេ ន-
អធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នសហជាតេ
នអញ្ញមញ្ញេ ននិស្សយេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ
នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអា-
ហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ នសម្បយុត្តេ
នវិប្បយុត្តេ នោអត្ថិយា នោនត្ថិយា នោវិគតេ នោ-
អវិគតេ សព្វត្ថ ឯកាវីស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២២៨) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ ឯកា-
វីស ... នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ

ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ សហជាតប្បច្ច័យ និងបុរេតប្បច្ច័យ ក៏មាន ក្នុងទីនេះដែរ ពួកប្រស្នាណា ដែលលោកមិនបានសរសេរហើយ ពួកប្រស្នានោះ មិនសមដោយព្យញ្ជនៈ របស់លោកកាលរាប់ក្នុងបាលី ពួកប្រស្នានោះ លោកមិនបានសរសេរទុកក្នុងបាលីទេ តែការរាប់ ក៏រមែងប្រាកដ បើសេចក្តីសង្ស័យកើតឡើង បណ្ឌិត គប្បីពិនិត្យមើលក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ ដែលជាអនុលោមចុះ ។

[៤៤៧] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ទាំងអស់ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

[៤៤៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកេ បញ្ហាភាវោ

ឯកាទស នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកាទស នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ បញ្ច នោនត្ថិយា ឯកាទស នោវិគតេ ឯកាទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(២៤៩) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកាទស ... អធិបតិយា នវ អនន្តរេ សត្តរស សមនន្តរេ សត្តរស សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ ឯកាទស បុរេជាតេ បញ្ច បច្ឆាជាតេ បញ្ច អាសេវនេ សត្តរស កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ ឯកាទស វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា សត្តរស

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

មានវារៈ ១១ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[២៤៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

ឆត្តិយា សត្តរស វិតក្កេ សត្តរស អវិតក្កេ សត្តរស ៗ ឃរំ ករណោគត្ថំ ៗ

បច្ចនីយានុលោមំ ។

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកំ នវមំ និដ្ឋិតំ

កុសលត្តិកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុសលវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ ទី ៩

អាចយគាមិត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(២៥០) អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(២៥១) អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

អាបយគាមិត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(២៥០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដែលដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

(២៥១) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ · ខន្ធ ២ អាស្រ័យខន្ធ ២ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិ នាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(២៨២) នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាប យគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ... បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(២៨៣) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ខន្ធ ២ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ២ ។

(២៩២) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់ នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ មហាភូត ២ អាស្រ័យមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

(២៩៣) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៥៤) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៥៥) អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៥៦) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ... បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។

(២៥៧) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ .. អបចយគាមិ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៩៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៩៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ។

(២៩៦) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធ ២ ... ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(២៩៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ... ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... ឯកំ ។ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ។ បេ ។ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦៥៨) អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ... អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សព្វេបិ មហាភូតា កាតព្វា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានម្បិ កដត្តារូបម្បិ ឧបាទារូបម្បិ នត្ថិ ។ និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ ... មិនដល់នូវការមិនសន្សំ បានដល់ ករៈ១ ។ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ។ បេ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[២៥៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ ឯមហាភូតទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើចុះ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី កដត្តារូបក្តី ឧបាទារូបក្តី មិនមាន ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យទេ ។ ព្រោះនិស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ

ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្ប-យុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(២៥៩) ហេតុយា ទ្វេ អារម្មណេ តីណិ អធិ-បតិយា ទ្វេ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ ស-ហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ ទ្វេ ឧប-និស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ទ្វេ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្ប-យុត្តេ ទ្វេ អត្ថិយា ទ្វេ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(២៦០) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិ-ប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(២៥៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមគ្គ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(២៦០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(២៦១) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ។

(២៦២) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៦៣) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ

(៤៦១) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ១ ... ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... អាស្រ័យមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

(៤៦៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។

(៤៦៣) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ

ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(២៦៤) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៦៥) អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៦៦) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ...

ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ១ ... ពាហិរ ... អាហារ-សមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(២៦៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៦៥) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៦៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ...

នអធិបតិប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(២៦៧) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៦៨) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគា-មិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអនន្តរប្បច្ចយា នសម-នន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ច-យា នបុរេជាតប្បច្ចយា កុសលត្តិកសទិសា សត្ត បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ។

(២៦៩) អាចយគាមី ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយ-គាមី ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យ វត្ថុ មហាភូត ១ ... ពាហិរ ... ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ នូវមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

.(២៦៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៦៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ប្រស្នាទាំង ៧ (នេះ) ប្រាកដស្មើដោយកុសលត្តិកៈដែរ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(២៦៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ

ឧប្បជ្ជតិ នាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី· ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នាសេវនប្បច្ចយា ឯកា បញ្ហា ។ សព្វេ សហេតុកា កាតព្វា ។

(២៧០) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នាសេវនប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៧១). អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បដិច្ច អាចយគាមិ ចេតនា ។ អបចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អបចយគាមិ ធម្មោ ...

ទើបកើតឡើង ព្រោះនការេវនបច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនការេវនបច្ច័យ បានដល់បញ្ហា ១ ។ មហាភូតទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ។

(២៧០) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនការេវនបច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនការេវនបច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៧១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មបច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ ...

នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ១ ទ្វេ បដិច្ច អបចយ-
គាមិ ចេតនា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ
បដិច្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្ម-
ប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ១ ទ្វេ បដិច្ច
នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា ពាហិរំ ... អា-
ហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(២៧២) អាចយគាមឹ ធម្មំ បដិច្ច អាចយគាមិ
ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិ
នត្ថិ ។ បេ ។ នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា
នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា
នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា តីណិ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិ-
គតប្បច្ចយា ។

(២៧៣) នហេតុយា ទ្វេ នអារម្មណេ បញ្ច
នអធិបតិយា ឆ នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ
បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច

ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ ... ។

(២៧២) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ ដ៏បរិបូណ៌ មិនមានទេ ។ បេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(២៧៣) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ២ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន៩ៈ ៥

នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ ទ្វេ នអាសេវនេ សត្ត នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ ទ្វេ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២៧៤) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា ន នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ ទ្វេ នអាសេវនេ សត្ត នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ ទ្វេ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្ប-យុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

អាបយគាមិត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

កុសលធម៌ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មាន៧វារៈ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មាន៩វារៈ

ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(២៧៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(២៧៥) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ... អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ទ្វេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ ទ្វេ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

បច្ចយវារោ

(២៧៦) អាចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បច្ចយា ទ្វេ ខន្ធា ។

(២៧៥) កុសលារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ កុសលនិស្សយប្បច្ច័យ កុសលបុរេជាតប្បច្ច័យ កុសលអាសេវនប្បច្ច័យ កុសលកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ កុសលអត្ថិប្បច្ច័យ កុសលនត្ថិប្បច្ច័យ កុសលវិគតប្បច្ច័យ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

(២៧៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ខន្ធ ២ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ។

អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា ... តីណិ ។

(២៧៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី (ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី) ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ នឹងខន្ធ ២ ... ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(២៧៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ ... វត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូត ១ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៧៨) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

(២៧៨) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្ត-សមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនា-បចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... តីណិ ។

(២៧៩) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា ... ឯកំ ។

(២៨០) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ

ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង នូវខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... (បានដល់ពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(២៧៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... បានដល់ការៈ ១ ។

(២៨០) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ

កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធា ។

(២៨១) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៨២) អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អបចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(២៨៣) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។

កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(២៨១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែល មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ... ។

(២៨២) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ... ។

(២៨៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់ពារៈ ៣ ។

អបចយគាមិ តីណិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ... នេវាចយគាមឹ ឯកំ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ ... ។ ឥនាបិ យថា ហេតុសទិសា ។

(២៨៦) អាចយគាមឹ ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមិ តីណិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ខន្ធំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ខន្ធោ ... សហជាតប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ ... សហជាតប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេ យថា កាតព្វា ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ គឺ មានវារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ។ តំណ ក្នុងទីនេះ ប្រាកដស្មើដោយហេតុប្បច្ច័យដែរ ។

(២៨៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ មានវារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក៏ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នូវខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពឹងផ្អែក) នឹងមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះសហជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ តំណ ទាំងអស់ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើចុះ ។

(២៨៥) អបចយគាមី ធម្មំ . . អញ្ញមញ្ញបច្ចយា និស្សយបច្ចយា ឧបនិស្សយបច្ចយា បុរេជាតបច្ចយា អាសេវនបច្ចយា កម្មបច្ចយា វិបាកបច្ចយា អាហារបច្ចយា ឥន្ទ្រិយបច្ចយា ឈានបច្ចយា មគ្គបច្ចយា សម្បយុត្តបច្ចយា វិប្បយុត្តបច្ចយា អត្ថិបច្ចយា នត្ថិបច្ចយា វិគតបច្ចយា អវិគតបច្ចយា ។

(២៨៦) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ សត្ត កម្មេ សត្តរស វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។
ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(២៨៥) ពីងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(២៨៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

(២៨៧) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នហេតុបច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

[២៨៦] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ (ពឹងផ្អែក) នឹងមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺមោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(២៨៨) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(២៨៩) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(២៩០) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ...

[២៨៨] ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

(២៨៩) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ពាក្យនេះ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈ ។

(២៩០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវកាមិនសន្សំ ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។ (ពឹងផ្អែក) នឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ (ពឹងផ្អែក) នឹងកាយាយតនៈ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ...

នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ខន្ធំ បច្ចយា អបចយគាមិ ខន្ធោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ខន្ធា ... នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៩១) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ខន្ធំ បច្ចយា អាចយគាមិ ខន្ធោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ខន្ធំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ខន្ធោ ... អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

(២៩១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៩២) អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... នអធិបតិបច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អបចយគាមិ អធិបតិ ។ នអនន្តរបច្ចយា នសមនន្តរបច្ចយា នអញ្ញមញ្ញបច្ចយា នឧបនិស្សយបច្ចយា នបុរេជាតបច្ចយា បដិច្ចវារសទិសា សត្ត បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតបច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។

(២៩៣) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា តីណិ ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៩២) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង ។ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ បញ្ហា ៧ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ (នេះ) ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់ ។

(២៩៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយ-
គាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញ-
សត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា កាយាយតនំ
បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី
ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា
អាចយគាមិ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា វត្ថុំ
បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធា ។ នេវាចយគាមិនាប-
ចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយ-
គាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... វត្ថុំ បច្ចយា អាច-
យគាមី ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៩៤) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិ-
នាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ
ធម្មោ ... អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច
បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អាច-
យគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ
បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ...

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

(២៩៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង (ពឹងផ្អែក) នឹងខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ...

អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា ... អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៩៨) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។ អបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា អបចយគាមិ ចេតនា ។

គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នឹងមហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ២ ផង វត្ថុផង ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនអាសេវ-នប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(២៩៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ .. ឧតុសមុដ្ឋានំ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អបចយគាមិ ចេតនា ។

(២៩៦) អាចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា អាចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។

ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពាហិរ . . . អាហារសមុដ្ឋាន . . . ឧតុសមុដ្ឋាន . . . ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

(២៩៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង . . . ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំផង វត្ថុផង ។

(២៩៧) អបចយគាមិញ្ច នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមិញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អបចយគាមិ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា អបចយគាមី ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អាចយគាមិ ចេតនា ។

(២៩៨) អាចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា អាចយគាមិ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា ។ បរិបុណ្ណំ កាតព្វំ ។ បដិសន្ធិក្ខណេ នត្ថិ ។

(២៩៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអាហា-រប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញ-សត្តានំ ... ។

(៣០០) ... នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បច្ចយា រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ ។

(៣០១) ... នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណំ ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អ-សញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ ... ។

(២៩៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង វត្ថុផង ។

(២៩៨) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ (គ្រប់បទទាំងអស់) ។ (អាចយតាមិធម៌) មិនមាន ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិទេ ។

(២៩៩) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៣០០) ... ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ គឺ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។

(៣០១) ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ គឺ បញ្ចវិញ្ញាណ (ពឹងផ្អែក) នឹងពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ (កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក) នឹងកាយាយតនៈ ... ។

(៣០២) ... នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវាចយគាមី ... នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។ បដិច្ចវារសទិសំ តីណិ ។ នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៣០៣) នហេតុយា ចត្តារិ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ ឯកាទស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

[៣០២] ... ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាអហេតុកៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែកនឹងចក្ខាយតនៈ (កាយវិញ្ញាណ) ពឹងផ្អែកនឹងកាយាយតនៈ ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ... ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ (វារៈនៃបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើកប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។ ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

[៣០៣] ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៣០៤) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា ទ្វេ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ ឯកាទស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៣០៥) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ចត្តារិ ... អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ ចត្តារិ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ចត្តារិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ ចត្តារិ មគ្គេ តីណិ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ ចត្តារិ អវិគតេ ចត្តារិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយភាគោ សមត្តោ ។

និស្សយភាគោ បច្ចយភាគសទិសោ ។

[៣០៨] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៣០៩] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ និងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ និងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារោ

(៣០៦) អាចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អាចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា ។

(៣០៧) អបចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ អបចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៣០៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ ... នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៣០៩) អាចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយគាមី ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

សំសដ្ឋវារៈ

(៣០៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រព្រឹត្តិនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តិនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រព្រឹត្តិនឹងខន្ធ ២ ។

(៣០៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រព្រឹត្តិនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តិនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ។

(៣០៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រព្រឹត្តិនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ . . . គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តិនឹងខន្ធ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ . . . ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

(៣០៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រព្រឹត្តិនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៣១០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ អធិប-តិយា អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ សព្វត្ថ តីណិ ។ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ តីណិ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៣១១) អាចយគាមី ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយ-គាមិ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា វិចិកិច្ឆា-សហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិ-កិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៣១២) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មំ សំ-សដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ . . . ន-ហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ . . . ។

(៣១០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ អធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ទាំងអស់ ។ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៣១១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រកបនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រកបនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៣១២) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រកបនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រកបនឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ... ។

អាចយគាមិត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

(៣១៣) អាចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អាចយគាមិ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា អាចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៣១៤) នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា នេវាចយគាមិនាបចយគាមឹ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ... នកម្មប្បច្ចយា នវិបាកប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

(៣១៥) នហេតុយា ទ្វេ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ទ្វេ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

អាចយគាមិត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(៣១៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ប្រកបនឹងធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រកបនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ នឹងខន្ធ ២ ... ។

(៣១៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ប្រកបនឹងធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ប្រកបនឹងខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣១៥) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៣១៦) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ ទ្វេ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៣១៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ទ្វេ ... អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ សព្វត្ថ ទ្វេ ។ វិបាកេ ឯកំ អាហារេ ទ្វេ ឥន្ទ្រិយេ ទ្វេ ឈានេ ទ្វេ មគ្គេ ឯកំ សម្បយុត្តេ ទ្វេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សំសដ្ឋវារោ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

(៣១៦) ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៣១៧) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ និងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ទាំងអស់ ។ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ អវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សំសដ្ឋវារៈ ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(៣១៨) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣១៩) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២០) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២១) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

បញ្ហាវារៈ

(៣១៨) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣១៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣២០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣២១) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈនៃបុច្ឆានិទ្ទេស) ៣ លើក ។

(៣២២) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៣) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ សេក្ខា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា អាចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ... វិចិកិច្ឆា ... ឧទ្ធច្ចំ ...

(៣៦២) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៣៦៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ពិចារណានូវបុញ្ញកម្មនោះ ពិចារណានូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលបានសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ចេញអំពីឈានហើយពិចារណា នូវឈាន (បំណែកខាង) សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលបានលះបង់ហើយ ពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលបានសង្កត់សង្កិនហើយ ស្គាល់នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពោរឡើង ក្នុងកាលមុន សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈប្រារព្ធ នូវអំពើនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ... វិចិកិច្ឆា... ឧទ្ធច្ចៈ...

ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ចេតោបរិយញាណេន អាចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសានញ្ចាយតនកុសលំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនកុសលស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសលំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសលស្ស អាចយគាមី ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស យថាកម្មូបគញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៤) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អរហា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានាតិ អាចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ចេតោបរិយញាណេន អាចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា អាចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ កុសលេ និរុទ្ធេ វិបាកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ

ទោមនស្ស កើតឡើង លោកទាំងនោះ រមែងដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ អាកាសានញ្ចាយតនកុសល ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសល ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសល ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ នៃចេតោបរិយញ្ញាណ នៃបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ នៃយថាកម្មូបគញ្ញាណ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣២៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលលះបានហើយ ស្គាល់នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពោរឡើង ក្នុងកាលមុន ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី រមែងឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា កាលបើកុសល រលត់ហើយ វិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះតទារម្មណ៍

អាចយគាមី ខន្ធេ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ អកុសលេ និរុទ្ធេ វិបាកោ តទារម្មណតា ឧប្បជ្ជតិ អាកាសានញ្ចាយតនកុសលំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនវិបាកស្ស ច កិរិយស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនកុសលំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនវិបាកស្ស ច កិរិយស្ស ច អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៥) អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អបចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បុគ្គល ត្រេកអរ រីករាយ ចំពោះខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង កាលបើអកុសល រលត់ហើយ វិបាក ក៏កើតឡើង ព្រោះតទារម្មណ៍ អាកាសានញ្ចាយតនកុសល ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយ-តនវិបាកផង នៃកិរិយាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតន-កុសល ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនវិបាកផង នៃកិរិយាផង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មូបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣២៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណានូវមគ្គ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិ-យញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣២៦) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អបចយគាមី ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា ផលំ បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ ផលស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ សោតំ ... វត្ថុំ ... នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន នេវាចយគាមិនាបចយគាមិចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អាកាសានញ្ចាយតនកិរិយំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនកិរិយស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(៣២៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ចេញអំពីមគ្គ ពិចារណានូវមគ្គ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គល អ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេ-តោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣២៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត ពិចារណានូវផល ពិ-ចារណានូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ ... នូវវត្ថុ ... នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញនូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮនូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ឯអាកាសានញ្ចាយតន-កិរិយា ជាបច្ច័យ នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនកិរិយា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អាកិញ្ចញ្ញាយតនកិរិយំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន-
កិរិយស្ស ។ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយ-
តនំ កាយវិញ្ញាណស្ស នេវាចយគាមិនាបចយគាមី
ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស
បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស
អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ
អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ច-
យោ ។ សេក្ខា ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ
និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន
បច្ចយោ ។ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ
ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ
តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ
សោតំ ... វត្ថុំ ... នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ
អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ
អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ
វិចិកិច្ឆា ... ទោមនស្សំ ... ទិព្វេន ចក្ខុនា
រូបំ បស្សន្តិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណន្តិ

អាកិញ្ចញ្ញាយតនកិរិយា ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣២៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ពិចារណានូវផល ពិចារណានូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ នៃវោទាន: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ... នូវវត្ថុ... នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា រមែងត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង វិចិកិច្ឆា... ទោមនស្ស... ឃើញនូវរូប ដោយចក្ខុ ដូចជាទិព្វ ឮនូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ

ចេតោបរិយញ្ញាណេន នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ-ចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមី ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញាណស្ស ចេតោបរិយញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញាណស្ស អនាគតំសញាណស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣២៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣០) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ច-វេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ កត្វា គរុំ បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អាចយគាមី ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្ត-កានំ ខន្ធានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ស្គាល់នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និង អនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣២៩) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៣៣០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់ អារម្មណាធិបតិ និង សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលបានសន្សំល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ចេញអំពីឈាន ធ្វើឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ ពត៌: ធ្វើនូវបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្ត-កក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣១) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣២) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយា ។

(៣៣៣) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អាចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៤) អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។

(៣៣៥) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(៣៣១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣២) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំង-ឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជា-តាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។

(៣៣៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ

អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ។ សហជាតាធិបតិ អបចយគាមិ អធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ បេ ។

(៣៣៦) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អបចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ និព្វានំ ផលស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិបតិ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ អធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ។ បេ ។

(៣៣៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំង-ឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតា-ធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ធ្វើនូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា (ចំណែកខាង)ព្រះនិព្វាន ក៏ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សហជាតាធិបតិ គឺ ធម៌ ជាអធិបតិ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៣៣៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អារម្មណាធិបតិ សេក្ខា ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ វត្ថុំ ... នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ... ។

(៣៣៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ បច្ចយោ ។

(៣៤០) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៣៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ធ្វើនូវផល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា (បំណែកខាង)ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ នៃវោទានៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើនូវចក្ខុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ នូវវត្ថុ ... ធ្វើនូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវសេចក្តីត្រេកអរនោះ ឲ្យជាទីគោរព ទើបកើតឡើង ទិដ្ឋិ ... ។

(៣៣៩) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ ។

(៣៤០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៣៤១) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤២) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមី ខន្ធា វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខានំ អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសលំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៣) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៤) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ ភវង្គំ អាវជ្ជនាយ កិរិយំ វុដ្ឋានស្ស អរហតោ អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៣៤២) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរបច្ច័យ អនុលោម របស់សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកុសល របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៣៤៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៣៤៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ភវង្គៈ (ជាបច្ច័យ) នៃអាវជ្ជនៈ កិរិយា (ជាបច្ច័យ) នៃវុដ្ឋានៈ អនុលោម របស់ព្រះអរហន្ត (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនកិរិយា របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៣៤៥) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... អាវជ្ជនា អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៦) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ ។ សហជាតប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសា នវ បញ្ហា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញស-ទិសំ តីណិ ។ និស្សយប្បច្ចយេ បច្ចយវារេ និស្ស-យសទិសំ ។ ចត្តារិបិ ហិ វិសុំ ឃដនា នត្ថិ ។ តេរស បញ្ហា ។

(៣៤៧) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូប-និស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អាចយគាមី សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ អាចយគាមី សីលំ ... សុតំ ចាគំ បញ្ញំ រាគំ ទោសំ មោហំ មានំ ទិដ្ឋឹ ...

(៣៤៥) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... អាវជ្ជនៈ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៣៤៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ (ពាក្យនេះ) ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យដែរ ។ កុំសហជាតប្បច្ច័យ មានបញ្ហា ៩ ប្រាកដស្មើដោយសហជាតប្បច្ច័យ កុំបដិច្ចៈដែរ ។ កុំអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានបញ្ហា ៣ ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ កុំបដិច្ចៈដែរ ។ កុំនិស្សយប្បច្ច័យ មានបញ្ហាប្រាកដស្មើដោយនិស្សយប្បច្ច័យ កុំបច្ចយៈដែរ ។ បញ្ហា ៤ យ៉ាង មិនមានផ្សេងអំពីគំណ (នៃបច្ច័យទាំងនោះ) ទេ ។ បញ្ហា ១៣ ។

(៣៤៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺបុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ហើយឲ្យទាននូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញុំាងឈាន ... ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលដល់នូវការសន្សំ ... នូវសុតៈ ចាគៈ បញ្ញា រាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានៈ ទិដ្ឋិ...

បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... ឈានំ ... វិបស្សនំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ... បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ អាចយគាមិ សទ្ធា ... បញ្ញា រាគោ ... បត្ថនា អាចយគាមិយា សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស ។ បេ ។ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៤៨) អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាស្រ័យ នូវសេចក្តីប្រាថ្នា ហើយឲ្យមាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញុំាងឈាន ... ញុំាងវិបស្សនា ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ... សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ... បញ្ញា ពតៈ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ នៃបញ្ញា នៃពតៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បេ ។ បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៤៨) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម នៃមគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ១ បរិកម្ម នៃមគ្គទី ៤ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៤៩) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អាចយគាមី សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិមូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុភោតិ អាចយគាមី សីលំ ... បញ្ញំ ... រាគំ ... បត្ថនំ ឧបនិស្សាយ អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិមូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុភោតិ អាចយគាមិ សទ្ធា ... បញ្ញា ... រាគោ ... បត្ថនា កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលាកុសលំ កម្មំ វិបាកស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥០) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥១) អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

(៣៨៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ហើយញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទូទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួលនូវទុក្ខ ដែលមានការស្វែងរកជាមូល នូវសីល ដែល ដល់នូវការសន្សំ ... នូវបញ្ញា ... នូវរាគៈ ... អាស្រ័យ នូវសេចក្តី ប្រាថ្នា ហើយញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅទូទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួលនូវទុក្ខ ដែល មានការស្វែងរកជាមូល សទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ ... បញ្ញា ... រាគៈ ... សេចក្តីប្រាថ្នា ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ នៃ ផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កុសលាកុសលកម្ម ជាបច្ច័យ នៃវិបាក ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩០) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែល ដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គទី ២ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩១) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែល ដល់នូវការសន្សំ ... បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ សេក្ខា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ សង្ខារេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ មគ្គោ សេក្ខានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥២) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អរហា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ កិរិយសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជតិ ... ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥៣) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ

បកតូបនិស្ស័យ គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយ ញុំាងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវសង្ខារទាំងឡាយ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា នៃធម្មប្បដិ-សម្ភិទា នៃនិរុត្តិប្បដិសម្ភិទា នៃបដិភាណប្បដិសម្ភិទា នៃឋានាឋាន-កោសល្ល របស់សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៥២) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... បានដល់ អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ព្រះអរហន្ត អាស្រ័យ នូវមគ្គ ញុំាងកិរិយាសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់កិរិយាសមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ... ជាបច្ច័យ នៃឋានាឋានកោសល្ល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៥៣) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ

អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ បរិយិដ្ឋិមូលកំ ទុក្ខំ បច្ចនុភោតិ កាយិកំ ទុក្ខំ ... ឧតុំ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ អត្តានំ អាតាបេតិ បរិតាបេតិ កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ... ឧតុ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា កាយិកំ សុខំ ឧប-និស្សាយ អនុប្បន្នំ កិរិយសមាបត្តឹ ។ បេ ។ វិបស្សតិ កាយិកំ ទុក្ខំ ... ឧតុំ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ។ បេ ។ វិបស្សតិ ។

(៣៨៦) នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ធម្មោ អា-ចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិ-ស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧប-និស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ កាយិកំ ទុក្ខំ ... ឧតុំ ... ភោជនំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សង្ឃំ ភិន្ទតិ កាយិកំ សុខំ ... សេនា-សនំ អាចយគាមិយា សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅខ្លួនទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ ទទួល នូវទុក្ខ ដែលមានការស្វែងរកជាមូល នូវកាយិកទុក្ខ ... នូវរដូវ ... នូវភោជន ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ញុំាងខ្លួន ឲ្យក្តៅខ្លួនទៅ ឲ្យក្តៅជុំវិញ កាយិកសុខ ... កាយិកទុក្ខ ... រដូវ ... ភោជន ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ នៃផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ព្រះអរហន្ត អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ញុំាងកិរិយាសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ។ បេ ។ ឃើញច្បាស់ នូវកាយិកទុក្ខ ... នូវរដូវ ... នូវភោជន ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ។ បេ ។ ឃើញច្បាស់ ។

(៣៥៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ នូវកាយិកទុក្ខ ... នូវរដូវ ... នូវភោជន ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន ... បំបែកសង្ឃ កាយិកសុខ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវការសន្សំ នៃបញ្ញា នៃរាគៈ នៃសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

អាចយគាមិត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៣៨៥] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ ឧបនិស្សាយ មគ្គំ ឧប្បាទេតិ កាយិកំ ទុក្ខំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ មគ្គំ ឧប្បាទេតិ កាយិកំ សុខំ ... កាយិកំ ទុក្ខំ ... សេនាសនំ មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៣៨៦] នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ អរហា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥៥) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវកាយិកសុខ ហើយញ៉ាំងមគ្គ ឲ្យកើត នូវកាយិកទុក្ខ ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញ៉ាំងមគ្គ ឲ្យកើត នូវកាយិកសុខ ... នូវកាយិកទុក្ខ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៥៦) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ឃើញរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៥៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៥៩) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦០) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតបច្ចយេន បច្ចយោ

(៣៥៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺសេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី រមែងឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ជាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ ព្រោះប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ឃើញរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៥៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៥៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៦០) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ

បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦១) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវាចយគាមិនាបចយ-គាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆា-ជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦២) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អាចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ច-យេន បច្ចយោ ។

(៣៦៣) អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៦១) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៦២) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៣៦៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៣៦៤) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... បុរិមា បុរិមា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៥) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៦) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អាចយគាមិ ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អាចយគាមិ ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៧) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស ... អាចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ក្រោយៗ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៣៦៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយកម្មបច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មបច្ច័យ ។

(៣៦៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មបច្ច័យ បានដល់ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្មបច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មបច្ច័យ ។

(៣៦៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ... គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូប ទាំងឡាយផង ដោយកម្មបច្ច័យ ។

(៣៦៨) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៦៩) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អបចយគាមិ ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ។ នានាខណិកា អបចយគាមិ ចេតនា វិបាកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧០) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧១) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ចេតនា

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាភិរៈ

(៣៦៨) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៦៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់ សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៧០) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៧១) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ

សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយ-គាមិនាបចយគាមិ ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧២) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេ-វាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៣) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៤) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយ-គាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ

មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៧២) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ១ ជាវិបាក ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធទាំងឡាយជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ។

(៣៧៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៧៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ

វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៤) បចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អបចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៥) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ

ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៧៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៧៦) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបុរេជាត

ចក្ខាយតនំ .. កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស ។

(៣៧៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៧៩) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

(៣៨០) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ

គឺ ចក្ខាយតនៈ ... កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណវត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

(៣៧៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៧៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៣៧៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

(៣៨០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ

សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨១) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច. ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។ អបចយគាមិ ធម្មោ ... តីណិ ។ អាចយគាមិនយេន កាតព្វំ ។

(៣៨២) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៣៨១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២... ។ ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... (វារៈនៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាមន័យក្នុងអាបយគាមិធម៌ ។

(៣៨២) ធម៌ មិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ... ពាហិរៈ ... អាហារ ... ឧតុ ... នៃពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

បុរេជាតំ អរហា ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ... កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវាចយគាមិនាបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវាចយគាមិនាបចយគាមី ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ ។

(៣៨៣) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ សេក្ខា វា បុថុជ្ជនា វា ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ សុណាតិ វត្ថុ អាចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបុរេជាត គឺ ព្រះអរហន្ត ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ មិនមែនខ្លួន (ឃើញ)រូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ... ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុ-វិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ... កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយ-វិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ (ជាបច្ច័យ) នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ។

(៣៨៣) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ សេក្ខបុគ្គលទាំងឡាយក្តី បុថុជ្ជនទាំងឡាយក្តី ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយពកៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវសោតៈ... ឃើញច្បាស់ នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង... ហើយត្រេកអរ រីករាយពកៈ ប្រារព្ធ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ ... ឮសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៣៨៤) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អបចយគាមីនំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៥) អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ អាចយគាមិ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៣៨៦) អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អាចយគាមី ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៤) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បាន ដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការ មិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៣៨៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់ នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់ នូវការសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃ ខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ។

(៣៨៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវ ការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់ នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ បានដល់ សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត ខន្ធ ទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី មហាភូតទាំងឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី កពឡិង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែល ដល់នូវការសន្សំក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៣៨៧) អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ កាតព្វា និស្សិតនយេន ។ នត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៨) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា ទស អនន្តរេ ច សមនន្តរេ ច សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ សត្ត ឈានេ សត្ត មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ច វិគតេ ច អវិគតេ តេរស ។

អនុលោមំ ។

(៣៨៧) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យទាំងពីរ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើតាមន័យដែលសំដែងរួចហើយ ។ (ធម៌) ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៣៨៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៣៨៩) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩០) អាចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩១) អាចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩២) អាចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៣) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៤) អបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៨៩) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ បេ ។ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៣៩២) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៨៤) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៣៩៥) អបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៦) អបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៧) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៨) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ធម្មោ អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៣៩៥) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩៦) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំផង នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩៧) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៣៩៨) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៣៩៩) ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៤០០) អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អាចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៤០១) អាចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(៤០២) អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា អបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៤០៣) អបចយគាមិ ច នេវាចយគាមិនាបចយគាមិ ច ធម្មា នេវាចយគាមិនាបចយគាមិស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(៤០៤) នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ បណ្ណរស នសហជាតេ ឯកាទស នអញ្ញមញ្ញេ ឯកាទស ននិស្សយេ ឯកាទស នឧបនិស្សយេ ចុទ្ទស នបុរេជាតេ តេរស

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាភិរៈ

(៤០០) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំ ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៤០១) ធម៌ ដែលដល់នូវការសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៤០២) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំ ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៤០៣) ធម៌ ដែលដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ មិនដល់នូវការមិនសន្សំ ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៤០៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ នអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣

នបច្ឆាជាតេ បញ្ហស្ស នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ បញ្ហស្ស នសម្បយុត្តេ ឯកស្ស នវិប្បយុត្តេ ទ្វេ នោអត្ថិយា ទ្វេ នោនត្ថិយា បញ្ហស្ស នោវិគតេ បញ្ហស្ស នោអវិគតេ ទ្វេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២០៩) នហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត ... នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤០៥) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

[៤០៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ សត្ត ... អធិបតិយា ទស អនន្តរេ ច សមនន្តរេ ច សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ នវ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ ឯកំ អាហារេ សត្ត ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ច វិគតេ ច អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

អាចយគាមិត្តិកំ ទសមំ និដ្ឋិតំ

អាចយគាមិត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤០៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ អាចយគាមិត្តិកៈ ទី ១០

សេក្ខត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៤០៧) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤០៨) អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានា-សេក្ខោ ច ធម្មា ... អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

សេក្ខត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤០៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យនូវធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២ ... ។

(៤០៨) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២ ... ។

(៦០៩) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ទ្វេ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៦១០) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦១១) អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤០៩) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ មហាភូត ២ អាស្រ័យមហាភូត ២ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤១០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៤១១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៤១២) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា បដិ-សន្ធិ នត្ថិ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហ-ជាតប្បច្ចយា សព្វេ មហាភូតា នត្ថិ ។ អញ្ញ-មញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤១៣) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... អាសេវនប្បច្ចយា នេវ-សេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ តីណិ បរិបុណ្ណំ ។

(៤១៤) អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ... វិបាកប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ... តីណិ ។

(៤១៥) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... វិបាកប្បច្ចយា

(៤១២) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និងអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ពួកមហាក្ខត្តទាំងអស់ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើតាមទំនង អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ ។ ខន្ធ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ នូវខន្ធ ២ ... ។

(៤១៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ ... ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ១ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ២ ... វារៈ ៣ ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់ ។

(៤១៤) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... វារៈ ៣ ។

(៤១៥) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ

វិបាកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៤១៦) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... វិបាកប្បច្ចយា វិបាកេ សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤១៧) អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... វិបាកប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤១៨) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ... អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយអាស្រ័យ វត្ថុ នូវមហាភូត ១ ... ។

(៤១៦) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះវិបាកបច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៤១៧) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះវិបាកបច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៤១៨) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអាហារបច្ច័យ ឥន្ទ្រិយបច្ច័យ ឈានបច្ច័យ មគ្គបច្ច័យ សម្បយុត្តបច្ច័យ វិប្បយុត្តបច្ច័យ អត្ថិបច្ច័យ នត្ថិបច្ច័យ វិគតបច្ច័យ និងអវិគតបច្ច័យ ។

(៤១៩) ហេតុយា នវ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា នវ អនន្តរេ តីណិ សមនន្តរេ តីណិ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ នវ ឧបនិស្សយេ តីណិ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ នវ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ នវ សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ នវ អត្ថិយា នវ នត្ថិយា តីណិ វិគតេ តីណិ អវិគតេ នវ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤២០) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ ...

(៦១៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦២០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ អាស្រ័យមហាភូត ១ នូវពាហិរ ...

អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៦៦១) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦៦២) អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦៦៣) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

នូវអាហារសមុដ្ឋាន ... នូវឧតុសមុដ្ឋាន ... នូវមហាភូត ១ ដែលជារបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

[៤៦១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

[៤៦២] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។

[៤៦៣] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូបអាស្រ័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវមហាភូត១ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

[៤២៤] សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណបច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២៥] អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណ-បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

[៤២៦] សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ... នអធិបតិបច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច សេក្ខា អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិបច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច អសេក្ខា អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ...

[៤២៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤២៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

[៤២៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ...

នអធិបតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិបិ មហាភូតាបិ សព្វេ ។ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា សត្ត កុសលត្តិកសទិសា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ... ។

(៤២៣) នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ... នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ... តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ... បរិបុណ្ណំ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ បដិសន្ធិក្តី មហាភូតទាំងអស់ក្តី រមែងមានដោយគ្រប់គ្រាន់ ។ វារៈ ៧ ប្រាកដស្មើដោយកុសលត្តិកៈ ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ... ។

(៤២៧) ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... (បានដល់វារៈនៃពាក្យបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ ។

សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ... ។ យថា បរិបុណ្ណា ។ ទ្វេបិ កាតព្វា នវ ។

(៤២៨) ... នកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច សេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៤២៩) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ... នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

នូវធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ។ គណនា (នៃវារៈនេះ) មានគ្រប់គ្រាន់ ។ វារៈ ៩ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យដូចជាវារៈ២ ដែរ ។

(៤២៨) ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នូវពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ ... ។

(៤២៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

សេក្ខត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៤៣០) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ បដិសន្ធិ នត្ថិ ។

(៤៣១) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤៣២) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា ។ សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ។

(៤៣៣) សេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច សេក្ខោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ .. ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច អសេក្ខោ ធម្មោ ...

សេក្ខត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៤៣០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។

(៤៣១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៤៣២) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៤៣៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបភព ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ...

នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បដិច្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៤៣៤) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នវ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបដ្ឋាន ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ក្នុងអរូបដ្ឋាន ... ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ .. ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៣៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

សេក្ខត្តិកេ បដិច្ចវារោ

[៤៣៥] ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា តីណិ នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នវ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ បញ្ច នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

[៤៣៦] នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្បយុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចវារោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតវារោ បដិច្ចវារសទិសោ ។

សេក្ខត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៤៣៥) កុសលធម៌ ត្រូវគ្នា... ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៤៣៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារោ

(២៣៧) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ បដិច្ចវារសទិសំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ . . ហេតុប្បច្ចយា តីណិ បដិច្ចវារសទិសំ ។

(២៣៨) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ . . . ហេតុប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ កដត្តារូបំ ឧបាទារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា ។

បច្ចយវារៈ

(៤៣៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៤៣៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ (វារៈនេះ) ជាវារៈគ្រប់គ្រាន់ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប កដត្តារូប និងឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ច នេវ-សេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(២៣៩) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខា-នាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

សេក្ខត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

ៈ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤៣៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជា របស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... សេក្ខេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ... តីណិ សេក្ខសទិសា ។

(៦៦០) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា ឯកំ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា ... ឯកំ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា ... ឯកំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... វារៈ ៣ ប្រាកដស្មើ ដោយធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលដែរ ។

(៤៤០) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ១ ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... បានដល់វារៈ ១ ។ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បានដល់វារៈ ១ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ១ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ .. អារម្មណប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខា ខន្ធា ។

(៦៦១) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៦៦២) អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៦៦៣) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អធិបតិប្បច្ចយា អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។

សេក្ខត្តិកៈ បច្ចយភាវៈ

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤៤១) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ... ។

(៤៤២) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ខន្ធ ២ ... ។

(៤៤៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ អនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ និងអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

(៦៦៦) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... អាសេវនប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ខន្ធា ។

(៦៦៧) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ .. អាសេវនប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៦៦៨) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា វិបាកំ សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ ... អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៤៤៤) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤៤៥) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ។

(៤៤៦) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ នឹងវិបាកប្បច្ច័យ គឺ (ពឹងផ្អែក) នឹងវិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះអា-ហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយភាគោ

(៤៤៧) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្តរស វិបាកេ សត្តរស អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤៤៨) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ . . . ទ្វេ ខន្ធា អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា ពាហិរំ . . .

សេចក្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៤៤៧) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៤៤៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺខន្ធ ៣ និងចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល . . . ខន្ធ ២ វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូត ១ ពាហិរ . . .

អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ... កាយាយតនំ បច្ចយា កាយវិញ្ញាណំ វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។ សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា ។

(៤៤៩) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា សេក្ខា អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា អសេក្ខា អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា អធិបតិ ។

អាហារ ... ខន្ធ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ ... កាយវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ខន្ធទាំងឡាយ ជាអហេតុកៈ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៤៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ (ពាក្យនេះ) ជាពាក្យគ្រប់គ្រាន់ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខាយតនៈ ... អធិបតិធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយវារោ

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខោ អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អសេក្ខោ អធិបតិ ។

(៤៨០) សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា ... នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា សេក្ខោ អធិបតិ ។ អសេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិបតិប្បច្ចយា អសេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អសេក្ខោ អធិបតិ ។

(៤៨១) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា សត្ត ។ នអាសេវនប្បច្ចយា ... ។

ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។

(៤៥០) ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។

(៤៥១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ និងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៧ ។ ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ ... ។

[៤៥២] ... នកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... វត្ថុំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា សេក្ខា ចេតនា ។

[៨៥២] ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពាហិរ ... អាហារ ... ឧតុ ... ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង វត្ថុផង ។

សេក្ខត្តិកេ បច្ចយវារោ

(៤៨៣) សេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកបច្ចយា ។ សេក្ខមូលកេ តីណិ ។

នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នវិបាកបច្ចយា ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខមូលកេ តីណិ ។ សេក្ខញ្ច នេវសេក្ខានាសេក្ខញ្ច ធម្មំ បច្ចយា សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកបច្ចយា ។ សេក្ខឃដនេសុ តីណិ ។

(៤៨៤) នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអាហារបច្ចយា នឥន្ទ្រិយបច្ចយា នឈានបច្ចយា នមគ្គបច្ចយា នសម្បយុត្តបច្ចយា នវិប្បយុត្តបច្ចយា នោនត្ថិបច្ចយា នោវិគតបច្ចយា ។

(៤៨៥) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច

សេក្ខត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

(៤៩៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ កុងសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ កុងនេវសេក្ខានាសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ ។ កុងគំណ នៃធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានវារៈ ៣ ។

(៤៩៤) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៩៥) កុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ កុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥

នបុរេជាតេ សត្ត នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ ឯកំ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤៥៦) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ នសមនន្តរេ នអញ្ញ-មញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ សត្ត ន-បច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ ចត្តារិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុសលនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុសលនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុសលនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤៥៦) កុសលនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ កុសលនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុសលនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ១៧ កុសលនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ កុសលនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុសលនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(៤៨៧) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ .. អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

(៤៨៨) សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា សេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អសេក្ខោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

សេក្ខត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

[៤៩៧] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ និងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំព្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

[៤៩៨] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំនឹងខន្ធ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងខន្ធ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រឡំ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡំ នឹងខន្ធ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៤៥៩) សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ បុរេជាតប្បច្ចយា អាសេវនប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ បេ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(៤៦០) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៤៦១) នេវសេក្ខនាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខនាសេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ នេវសេក្ខនាសេក្ខំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

[៤៥៩] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ច្រឡំ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ និង អធិបតិប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះបុរេជាតប្បច្ច័យ និង អាសេវនប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ បេ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

[៤៦០] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

[៤៦១] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ច្រឡំ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ច្រឡំ នឹងអហេតុកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នឹងខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ច្រឡំ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលច្រឡំដោយវិចិកិច្ឆា ច្រឡំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

សេក្ខត្តិកេ សំសដ្ឋវារោ

(៤៦២) សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា សេក្ខេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា សេក្ខា អធិបតិ ។ អសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អសេក្ខោ ធម្មោ ... អសេក្ខេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា អសេក្ខា អធិបតិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ ... នអធិ-បតិប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ឯកំ ។

(៤៦៣) សេក្ខំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ សេក្ខោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា ន-អាសេវនប្បច្ចយា នកម្មប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ នវិបាកប្បច្ចយា ទ្វេ កាតព្វា ។ នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា ។

(៤៦៤) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ ទ្វេ នឈានេ ឯកំ

សេក្ខត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(៤៦២) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់ការៈ១ ជាការៈគ្រប់គ្រាន់ ។

(៤៦៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ប្រត្យ័ នឹងធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ និងនកម្មប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ(ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ (ឲ្យដូចគ្នា) ទាំងពីរបទ ។ ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៤៦៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានការៈ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានការៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានការៈ៦ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានការៈ២ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានការៈ១

នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៤៦៥) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ ទ្វេ នវិបាកេ ទ្វេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមបច្ចនីយំ ។

(៤៦៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ អញ្ញមញ្ញេ និស្សយេ ឧបនិស្សយេ បុរេជាតេ អាសេវនេ កម្មេ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សម្បយុត្តេ វិប្ប-យុត្តេ អត្ថិយា នត្ថិយា វិគតេ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សំសដ្ឋវារោ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

កុសលនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៦៦៥) កុសលនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ កុសលនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៦៦៦) កុសលអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បុរេជាតប្បច្ច័យ អាសេវនប្បច្ច័យ កម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ សំសដ្ឋវារៈ ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារោ

(៤៦៧) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៨) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ហេតូ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៦៩) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧០) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ...តីណិ ។ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ

បញ្ហាវារៈ

(៦៦៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៨) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៦៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៧០) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បានដល់វារៈ ៣ ។ ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង

ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៤៧១) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ សេក្ខំ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន សេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ សេក្ខា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧២) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរហា អសេក្ខំ ផលំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណេន អសេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ អសេក្ខា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ . . . ។

(៤៧១) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៧២) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះអរហន្ត រមែងពិចារណា នូវផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្តដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៣] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ ៖ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ ... ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណបច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ ... វត្ថុំ ... នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ ទោមនស្សំ ... ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ចេតោបរិយញ្ញាណេន នេវសេក្ខានាសេក្ខចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៤៧៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវបុញ្ញកម្មនោះ នូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលខ្លួនសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ... បុគ្គល ចេញអំពីឈាន ហើយពិចារណា នូវឈាន ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលលះបង់ហើយ ពិចារណានូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹង នូវកិលេសទាំងឡាយ ដែលពុះពារ ក្នុងកាលមុន ពួកជន រមែងឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធហើយ នូវសេចក្តីរីករាយនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង នូវសោតៈ... នូវវត្ថុ... ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ត្រេកអរ រីករាយ ទោមនស្ស... នូវរូប ដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ... នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ... ដឹង នូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកប្រកបដោយចិត្ត ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ

អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៤] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស សេក្ខស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៥] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៤៧៦] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

អាកាសានញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយ-តនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃការពិចារណា នូវឥទ្ធិ-វិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្ម-បគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៤] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៥] ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៧៦] ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៧៧) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ សេក្ខំ ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ។ សហជាតាធិបតិ សេក្ខាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៨) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ សេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៩) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៧៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកអរិយបុគ្គល ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើនូវផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៧៨) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៧៩) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៨០) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរហា អសេក្ខំ ផលំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ ។ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨១) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨២) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា

(៤៨០) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះអរហន្ត ធ្វើ នូវផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៨១) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៨២) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល... បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើ នូវបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ធ្វើ នូវបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន

បច្ចវេក្ខតិ ឈានា វុដ្ឋហិត្វា ឈានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ អរិយា និព្វានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខុំ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ ... វត្ថុំ ... នេវសេក្ខានាសេក្ខេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ នេវសេក្ខានាសេក្ខាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៣) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស សេក្ខស្ស ផលស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ចេញអំពីឈាន ធ្វើ នូវឈាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកអរិយបុគ្គល ធ្វើ នូវព្រះនិព្វាន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងវោទានៈ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បុគ្គល ធ្វើ នូវចក្ខុ ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវចក្ខុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ធ្វើ នូវសោតៈ ... នូវវត្ថុ ... នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ឲ្យជាទីគោរព ហើយត្រេក-អរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើ នូវអំពើនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ ក៏កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៨៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៤៨៤) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៥) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា សេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ សេក្ខានំ ខន្ធានំ អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ សេក្ខស្ស ផលស្ស សេក្ខំ ផលំ សេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៦) សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៧) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខំ ផលំ វុដ្ឋានស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៤) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(៤៨៥) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុនៗ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយៗ ដោយអនន្តរបច្ច័យ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៨៦) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៨៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ផល ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៦៨៨] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ អសេក្ខំ ផលំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៨៩] អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខំ ផលំ វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៦៩០] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាវជ្ជនា នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៨៨) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយ ៗ ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៨៩) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលមុន ៗ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មានក្នុងកាលក្រោយ ៗ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទានៈ អាវជ្ជនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។

(៤៩១) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនុលោមំ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩២) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៣) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សមនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរសទិសំ អដ្ឋ បញ្ហា ។

(៤៩៤) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិច្ចវារេ សហជាតសទិសំ នវ បញ្ហា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេ បដិច្ចវារេ អញ្ញមញ្ញសទិសំ តីណិ ។

(៤៩១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩២) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ របស់បុគ្គល កាលចេញអំពីនិរោធ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហា ៨ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៤៩៤) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហា ៩ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ។ បញ្ហា ៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងបដិច្ចវារៈ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ។

និស្សយប្បច្ចយេ កុសលត្តិកេ និស្សយប្បច្ចយសទិសំ តេរស បញ្ហា ។

(៤៩៥) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទុតិយោ មគ្គោ តតិយស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ សេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៦) សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មគ្គោ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៧) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

បញ្ហា ១៣ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយនិស្សយបច្ច័យ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៩៥) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គទី ១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ២ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ មគ្គទី ២ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៣ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ មគ្គទី ៣ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយ ឧបនិស្សយបច្ច័យ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៩៦) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ ។

(៤៩៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជា របស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ សង្ខារេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ មគ្គោ អរិយានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៨) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បុរិមា បុរិមា អសេក្ខា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ... អសេក្ខំ ផលំ អសេក្ខស្ស ផលស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៩៩) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អសេក្ខា ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ ពួកអរិយបុគ្គល អាស្រ័យនូវមគ្គ ញុំាងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង រមែងចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ឃើញច្បាស់ នូវសង្ខារទាំងឡាយ ថាមិនទៀង ... មគ្គ របស់ពួកអរិយបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា ធម្មប្បដិសម្ភិទា និរុត្តិប្បដិសម្ភិទា បដិភាណប្បដិសម្ភិទា និងឋានាឋានកោសល្ល: ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៩៨) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល មុន ៗ (ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ) ក្រោយៗ ... ផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃផល ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៤៩៩) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... គឺ អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ ផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៨០០) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ នេវសេក្ខានាសេក្ខំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . ឧបោសថកម្មំ . . . ឈានំ . . . វិបស្សនំ . . . អភិញ្ញំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ . . . នេវសេក្ខានាសេក្ខំ សីលំ . . . បញ្ញំ រាគំ មោហំ កាយិកំ សុខំ ទុក្ខំ ឧតុំ ភោជនំ . . . សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ . . . សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ នេវសេក្ខានាសេក្ខា សទ្ធា . . . បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ . . . សេនាសនំ នេវសេក្ខានាសេក្ខាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៥០០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ បកតូបនិស្ស័យ ។ ឯបកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសំឡេង ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ហើយឲ្យទាន សីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... នូវឈាន ... នូវវិបស្សនា ... នូវអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើត តម្កើងមានះ នូវទិដ្ឋិ ... នូវសីល ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... នូវបញ្ញា នូវរាគៈ នូវមោហៈ នូវកាយិកសុខ នូវរដូវ នូវភោជន ... បុគ្គល អាស្រ័យនូវសេនាសនៈ ទើបឲ្យទាន សីល ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើត សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បញ្ញា រាគៈ បត្ថនា កាយិកសុខ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល នៃបញ្ញា នៃរាគៈ នៃបត្ថនា នៃកាយិកសុខ នៃកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ

នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០១) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០២) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ កាយិកំ សុខំ . . . កាយិកំ ទុក្ខំ ឧតុ ភោជនំ . . . សេនាសនំ អសេក្ខាយ ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០៣) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតបច្ចយេន បច្ចយោ

(ជាបច្ច័យ) នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥០១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បរិកម្ម របស់មគ្គទី១ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ១ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម របស់មគ្គទី ៤ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គទី ៤ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥០២) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូនិស្ស័យ គឺ កាយិកសុខ ... កាយិកទុក្ខ រដូវភោជន ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥០៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ

អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ... សោតំ ... វត្ថុំ ... អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤០៤) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤០៥) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ អារម្មណបុរេជាត វត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គលឃើញច្បាស់នូវចក្ខុ ដោយសេចក្តីថា មិនទៀង... ហើយ ត្រេកអររីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ... បុគ្គលឃើញច្បាស់ នូវសោត... នូវវត្ថុ ... ដោយសេចក្តីថា មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវរូបដោយចក្ខុដូចជាទិព្វ... នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុដូចជាទិព្វ... រូបាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៤០៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៤០៩) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់វត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៨០៦) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨០៧) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស... ។

(៨០៨) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស ។

(៨០៩) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា

(៩០៦) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆា-ជាតប្បច្ច័យ ។

(៩០៧) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន... ។

(៩០៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជា របស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆា-ជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ។

(៩០៩) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ មុនៗ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល

បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤១០) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤១១) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា សេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា សេក្ខា ចេតនា វិបាកានំ សេក្ខានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤១២) សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ នានាខណិកា សេក្ខា ចេតនា អសេក្ខានំ ខន្ធានំ កម្មបច្ចយេន បច្ចយោ ។

ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយក្រោយ ៗ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទាន: ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៥១០) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ វោទាន: ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ ។

(៥១១) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃវិបាកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥១២) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់នានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥១៣) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា សេក្ខា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥១៤) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥១៥) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥១៦) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥១៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥១៤) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥១៥) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៥១៦) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

[៥១៧] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១៨] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ នានាខណិកា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ចេតនា វិបាកានំ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥១៩] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។ សេក្ខមូលកេ តីណិ ។

សេក្ខត្តិក: បញ្ហាវារ:

(៩១៧) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៩១៨) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជា របស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ គឺ សហជាត និងនានាខណិក: ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ទាំងឡាយផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ឯនានាខណិក: គឺ ចេតនា ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាវិបាកផង នៃកដត្តារូបទាំងឡាយផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៩១៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ។ ក្នុងសេក្ខមូលក: មានវារៈ ៣ ។

[៥២០] អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ អសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ... ។ អសេក្ខមូលកេ តីណិ ។

[៥២១] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥២២] សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥២៣] សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៩២០) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ . . . ។ ក្នុងអសេក្ខមូលកៈ មានវារៈ ៣ ។

(៩២១) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ វិបាកក្ខន្ធ ១ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៩២២) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៩២៣) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

[៥២៨ អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ សេក្ខសទិសំ ។

[៥២៩] នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៩២៨) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺសហជាត និងបច្ឆាជាត ប្រាកដស្មើដោយសេក្ខធម៌ ។

(៩២៩) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២៦) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២៧) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤២៨) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

(៤២៩) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនរបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ ។

(៩២៦) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ ។

(៩២៧) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្ប-យុត្តបច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយវិប្បយុត្តបច្ច័យ ។

(៩២៨) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិបច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

(៩២៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិបច្ច័យ ។

បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣០) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៤៣១) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ សេក្ខសទិសំ ។

(៤៣២) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ បេ ។

ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៩៣០) ធម៌ ដែលជារបស់សហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលជារបស់សហេតុកបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សហេតុកបុគ្គល មិនមែនជារបស់អហេតុកបុគ្គលផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

(៩៣១) ធម៌ ដែលជារបស់អហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលជារបស់អហេតុកបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់វារៈ ៣ ប្រាកដស្មើដោយធម៌ ដែលជារបស់សហេតុកបុគ្គល ។

(៩៣២) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សហេតុកបុគ្គល មិនមែនជារបស់អហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សហេតុកបុគ្គល មិនមែនជារបស់អហេតុកបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ១ ដែលមិនមែនជារបស់សហេតុកបុគ្គល មិនមែនជារបស់អហេតុកបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២... ខន្ធទាំងឡាយ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បេ ។

ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ទុក្ខតោ អនត្តតោ វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ... សោតំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ នេវសេក្ខានាសេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា នេវសេក្ខានាសេក្ខា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៣៣) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ សេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

នូវមហាភូត ១... នូវពាហិរៈ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ... ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គលឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវចក្ខុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស... បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវសោតៈ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង... នូវរូប ដោយចក្ខុ ដូចជាទិព្វ... នូវសំឡេង ដោយសោតធាតុ ដូចជាទិព្វ... រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡិង្ការាហារ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ រូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៥៣៣) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៨៣៤) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អសេក្ខានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៨៣៥) សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា សេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ សេក្ខោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . ។

(៨៣៦) សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា សេក្ខា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៩៣៤) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៩៣៥) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

(៩៣៦) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហ-ជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី មហាភូតទាំង-ឡាយក្តី ជាបច្ច័យ នៃចិត្តសមុដ្ឋានរូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី កពឡិង្ការ-ហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃកដត្តារូបទាំងឡាយ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៨៣៧) អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ ទ្វេ បញ្ហា កាតព្វា សេក្ខសទិសា ។

(៨៣៨) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា នវ អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ អដ្ឋ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា អដ្ឋ វិគតេ អដ្ឋ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៩៣៧) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បញ្ហា២ យ៉ាង បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យប្រាកដស្មើដោយធម៌ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ។

(៩៣៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

សេក្ខត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៤៣៩) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤០) សេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្ប-ច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤១) សេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤២) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៤៤៣) អសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្ប-យេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៥៣៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៤០) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៤១) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៤២) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៥៤៣) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៥៤៤) អសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ច នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៤៥) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៤៦) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៤៧) នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ធម្មោ អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៥៤៨) សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា សេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៩៤៤) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខ-បុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៩៤៥) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៩៤៦) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៩៤៧) ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៩៤៨) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៤៤៩) សេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(៤៥០) អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា អសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៤៥១) អសេក្ខោ ច នេវសេក្ខានាសេក្ខោ ច ធម្មា នេវសេក្ខានាសេក្ខស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(៤៥២) នហេតុយា ចុទ្ទស នអារម្មណេ នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ ចុទ្ទស នសហជាតេ ទស នអញ្ញមញ្ញេ ទស ននិស្សយេ ទស នឧបនិស្សយេ តេរស នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ ចុទ្ទស នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៥៤៩) ធម៌ ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៥៥០) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៥៥១) ធម៌ ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី ធម៌ ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ដែលមិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៥៥២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ នអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ

នមគ្គេ ចុទ្ទស នសម្បយុត្តេ ទស នវិប្បយុត្តេ អដ្ឋ នោអត្ថិយា អដ្ឋ នោនត្ថិយា ចុទ្ទស នោវិគតេ ចុទ្ទស នោអវិគតេ អដ្ឋ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៥៥៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត... នអធិបតិយា សត្ត នអនន្តរេ សត្ត នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញមញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ នវិបាកេ នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៥៥៤) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ បញ្ច... អធិបតិយា នវ អនន្តរេ អដ្ឋ សមនន្តរេ អដ្ឋ សហជាតេ នវ អញ្ញមញ្ញេ តីណិ និស្សយេ តេរស

និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ក្នុងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៩៩៣) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ នវិបាកប្បច្ច័យ នអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ក្នុងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៩៩៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៨ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ១៣

ឧបនិស្សយេ អដ្ឋ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ទ្វេ កម្មេ អដ្ឋ វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា អដ្ឋ វិគតេ អដ្ឋ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បញ្ហាវារោ និដ្ឋិតោ ។

សេក្ខត្តិកំ ឯកាទសមំ និដ្ឋិតំ

សេក្ខត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៨ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បញ្ហាវារៈ ។

ចប់ សេក្ខត្តិកៈ ជាគម្រប់ ១១ ។

បរិត្តត្តិកេ

បដិច្ចវារោ

(៥៥៥) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា ទ្វេ មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៥៥៦) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ .. ។

បរិត្តត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៤៤៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ២ ... ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ខន្ធទាំង-ឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត១ ចិត្តសមុដ្ឋាន-រូប អាស្រ័យមហាភូត ២ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៤៤៥) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤៨៧) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ។

(៥៥៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

(៥៥៨) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៥៥៩) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... ហេតុប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៩៥៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៩៥៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង... ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២... កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៨៦០) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។

(៨៦១) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៨៦២) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨៦៣) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... អារម្មណប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៨៦៤) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ...

[៩៦០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៩៦១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

[៩៦២] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

[៩៦៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវវត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ។

[៩៦៤] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ខន្ធ ២ ...

ឯកំ មហគ្គតំ បដិច្ច តយោ មហគ្គតា មហគ្គតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ។

(៤៥៤) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៤៥៥) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ... អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៩៦៥) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ ២...។

(៩៦៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ ២ ... ។

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៤៦៧) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤៦៨) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... អធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤៦៩) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា សព្វេបិ មហាភូតា កាតព្វា ។ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា តិស្សោ បញ្ហា កាតព្វា ។ អាសេវនប្បច្ចយា តិស្សោ បញ្ហា កាតព្វា ។ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា តេរស បញ្ហា ។ អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

បរិត្តត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

(៩៦៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៩៦៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៩៦៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ និងសហជាតប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចជាមហាភូតទាំងអស់ ។ ព្រោះអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើបញ្ហាទាំង ៣ ។ ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើបញ្ហាទាំង ៣ ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ និងវិបាកប្បច្ច័យ បណ្ឌិត (គប្បីធ្វើ)បញ្ហាទាំង ១៣ ។ ព្រោះអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៤៧០) ហេតុយា តេរស អារម្មណេ បញ្ច អធិបតិយា នវ អនន្តរេ បញ្ច សមនន្តរេ បញ្ច សហជាតេ តេរស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ បញ្ច បុរេជាតេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តេរស វិបាកេ តេរស អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ តេរស សម្បយុត្តេ បញ្ច វិប្បយុត្តេ តេរស អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា បញ្ច វិគតេ បញ្ច អវិគតេ តេរស ។

អនុលោមំ ។

(៤៧១) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ . . . អហេតុកបដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច ពាហិរំ . . . អាហារសមុដ្ឋានំ . . . ឧតុសមុដ្ឋានំ . . .

(៩៧០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៩៧១) ធម៌ ដែលមានសភាពគួបទ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពគួបទ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពគួបទ្មារ ជាអហេតុកៈ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ ពាហិរ... អាស្រ័យមហាភូត ១ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ...

អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច វិចិកិច្ឆា-សហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ បដិច្ច វិចិកិច្ឆា-សហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៥៧២) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្ប-ជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តស-មុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ ឯកំ មហាភូតំ ... ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុសមុដ្ឋានំ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៥៧៣) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៥៧៤) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ អាស្រ័យមហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ។

(៩៧២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ នូវមហាភូត ១ ... ពាហិរ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៩៧៣) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៩៧៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៥៧៥) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៥៧៦) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៥៧៧) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ។ បេ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

(៥៧៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៥៧៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តារូប អាស្រ័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៥៧៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ នូវមហាភូត១ . . . ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្ដី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្ដី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហា-គ្គតា ខន្ធា មហគ្គតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៥៧៨) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៥៧៩) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច អប្បមាណាធិបតិ ។

ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អា-ស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំង-ឡាយ ។

(៩៧៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ មហគ្គតាធិ-បតិ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៩៧៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អប្ប-មាណាធិបតិ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៤៨០) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៤៨១) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា ។

(៥៨០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៥៨១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

(៥៨២) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ។ បេ ។ សព្វេ មហាភូតា វិត្ថារេតព្វា ។ បរិត្តមូលកោ តិស្សោ បញ្ហា ។

(៥៨៣) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ។ បេ ។ នបុរេជាតប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា កដត្តា ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៥៨២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូបភព នូវខន្ធ ២... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ខន្ធ ៣ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើមហាភូតទាំងអស់ឲ្យពិស្តារ ។ បញ្ហា ៣ ក្នុងបរិត្តមូលកៈ (គឺបណ្ឌិត គប្បីធ្វើឲ្យពិស្តារចុះ) ។

(៥៨៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ នូវខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូបភព ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ បេ ។ ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី កដត្តារូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... ។

(៥៨៤) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៥៨៥) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៥៨៦) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។

(៥៨៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៥៨៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៥៨៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង នូវមហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៤៨៧) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បដិច្ច វត្ថុ វត្ថុំ បដិច្ច ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៤៨៨) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បដិច្ច មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

បរិត្តត្តិកៈ បដិច្ចវារៈ

ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើប កើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែល ដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហា-ភូតទាំងឡាយផង ។

(៤៨៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែល មានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអា-សេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែល មានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ ... វត្ថុ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ក្នុង ខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ អាស្រ័យវត្ថុ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៤៨៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមាន សភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាព ធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ព្រោះនអាសេវ-នប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ កដត្តារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ។

(៤៨៩) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនបច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... នអាសេវនបច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៤៩០) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ បដិច្ច ទ្វេ ខន្ធា ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអាសេវនបច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ... នអាសេវនបច្ចយា

(៤៨៩) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ ២ ... ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នូវខន្ធ២ ....ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៤៩០) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ខន្ធ២ អាស្រ័យខន្ធ២ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ

បរិត្តត្តិកេ បដិច្ចវារោ

វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ។

(៤៩១) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៤៩២) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ។

(៥៩១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៥៩២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង . . . ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ . . . ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង

នអាសេវនប្បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច កដត្តារូបំ ។

(៤៩៣) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ បដិច្ច បរិត្តា ចេតនា ពាហិរំ ... អាហារសមុដ្ឋានំ ... ឧតុស-មុដ្ឋានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៤៩៤) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច មហគ្គតា ចេតនា ។

(៤៩៥) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ... នកម្មប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បដិច្ច អប្បមាណា ចេតនា ។

(៤៩៦) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ...

ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ នូវខន្ធ ២ ... កដត្តារូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៥៩៣) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពាហិរៈ ... អាហារសមុដ្ឋាន ... ឧតុសមុដ្ឋាន មហាភូត ១ ... ។

(៥៩៤) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។

(៥៩៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៥៩៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នូវខន្ធ ២ ...

ឯកំ មហាភូតំ បដិច្ច តយោ មហាភូតា មហាភូតេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ឧបាទារូបំ ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ។

(៥៩៧) មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ... នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ... នវិបាកប្ប-ច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៥៩៨) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមា-ណេ ខន្ធេ បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា

មហាភូត ៣ អាស្រ័យមហាភូត ១ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប និងឧបាទារូប អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ ពាហិរ ... អាហារ ... ឧតុ ... មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

(៥៩៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ២ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នូវខន្ធ២ ... ។

(៥៩៨) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន

ឧប្បជ្ជន្តិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

(៥៩៩) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦០០) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បដិច្ច ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦០១) បរិត្តំ ធម្មំ បដិច្ច បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាហារប្បច្ចយា ពាហិរំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ វិត្ថារេតព្វំ ។ នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ មហាភូតេ បដិច្ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ នឈានប្បច្ចយា បញ្ចវិញ្ញាណសហគតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ពាហិរំ ... ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ។ បេ ។ សព្វេ មហាភូតា កាតព្វា ។

ទើបកើតឡើង ព្រោះវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី អាស្រ័យខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នូវខន្ធ២ ... ។

(៥៩៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំង-ឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៦០០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៦០១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ អាស្រ័យធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ គឺ ពា-ហិរៈ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។ ព្រោះនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ពាហិរៈ ... អាហារៈ ... ឧតុ ... រូបជីវិតិន្ទ្រិយ អាស្រ័យមហាភូតទាំងឡាយ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ខន្ធ ១ ដែលប្រឡំដោយបញ្ចវិញ្ញាណ ... ពាហិរៈ ... ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ មហាភូត ១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ។ បេ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើនូវមហាភូតទាំងអស់ ។

នមគ្គប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ សព្វេ មហគ្គតា កាតព្វា ។ នសម្បយុត្តប្បច្ចយា ... ។

(៦០២) ... នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បដិច្ច តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ពាហិរំ ... អាហារំ ... ឧតុ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បដិច្ច មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៦០៣) អប្បមាណំ ធម្មំ បដិច្ច អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ ... នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៦០៤) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស

ព្រោះនមគ្គប្បច្ច័យ គឺ នូវខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ ... នូវខន្ធ ១ ក្នុងអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ នូវមហាភូតទាំងអស់ ។ ព្រោះនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ... ។

(៦០២) ... ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ អាស្រ័យខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប នូវខន្ធ ២ ... ពាហិរៈ ... អាហារៈ ... ឧតុ ... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ ធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ អាស្រ័យធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប ... ។

(៦០៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន អាស្រ័យធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ... ព្រោះនោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦០៤) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣

នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នអាហារេ ឯកំ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(២០៥) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា ទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ តេរស នអាសេវនេ តេរស នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ នវ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(២០៦) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។

កុ្ងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្ងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុ្ងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុ្ងនឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ និងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុ្ងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្ងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៦០៥) កុ្ងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... កុ្ងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុ្ងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និងនឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ កុ្ងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ កុ្ងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ កុ្ងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្ងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុ្ងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុ្ងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ កុ្ងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៦០៦) កុ្ងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... កុ្ងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្ដីបំប្រួញ ។

វិគតេ ឯកំ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បដិច្ចភាគោ និដ្ឋិតោ ។

សហជាតភាគោបិ បដិច្ចភាគសទិសោ ។

បច្ចយភាគោ

(៦០៧) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ បច្ចយា ឧបាទារូបំ វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុបច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អប្បមាណា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុបច្ចយា

កុសលវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ កុសលអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បដិច្ចវារៈ ។

សហជាតវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

បច្ចយវារៈ

(៦០៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ២ ... វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ឧបាទារូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូត១ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ

វត្ថុំ បច្ចយា អប្បមាណា ខន្ធា មហគ្គតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា មហគ្គតេ បច្ចយា ចិត្ត-សមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ។

(៦០៨) មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៦០៩) អប្បមាណំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណោ តីណិ ។

គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦០៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ២ ... នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦០៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ក្នុងអប្បមាណធម៌ មានការៈ (នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៦១០) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។ បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ។ បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អប្បមាណេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ ។

(៦១១) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា តីណិ ។ បដិសន្ធិក្ខណេ តីណិបិ កាតព្វា ។

(៦១០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង នឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នឹងមហាភូតទាំងឡាយផង ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង នឹងវត្ថុផង ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង មហាភូតទាំងឡាយផង ។

(៦១១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់ភវៈ នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ សូម្បីភវៈ (នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ក៏ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ។

(៦១២) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ បច្ចយា ... វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ អវសេសា ច បញ្ហា ហេតុប្បច្ចយសទិសា សត្ត កាតព្វា ។ អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ សត្តរស បញ្ហា បរិបុណ្ណា ។ អនន្តរប្បច្ចយា ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតប្បច្ចយា ។

(៦១៣) ហេតុយា សត្តរស អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្តរស អនន្តរេ សត្ត សមនន្តរេ សត្ត សហជាតេ សត្តរស អញ្ញមញ្ញេ នវ និស្សយេ សត្តរស ឧបនិស្សយេ សត្ត បុរេជាតេ សត្ត អាសេវនេ សត្ត កម្មេ សត្តរស វិបាកេ សត្តរស អាហារេ សត្តរស ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្តរស

(៦១២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ២ ... ខន្ធទាំង-ឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ ពឹងផ្អែក នឹងកាយាយតនៈ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ បញ្ហា ៦យ៉ាង ដ៏សេស ប្រាកដស្មើដោយហេតុប្បច្ច័យ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យទៅជាបញ្ហា ៧ យ៉ាង ។ បដិសន្ធិ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មិនមានទេ បញ្ហា១៧ យ៉ាង មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ព្រោះអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦១៣) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ និងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧

សម្បយុត្តេ សត្ត វិប្បយុត្តេ សត្តរស អត្ថិយា សត្តរស នត្ថិយា សត្ត វិគតេ សត្ត អវិគតេ សត្តរស ។

ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៦១៤) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុបច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធេ បច្ចយា វត្ថុ វត្ថុំ បច្ចយា ខន្ធា ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ បច្ចយា ចក្ខុវិញ្ញាណំ កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា អហេតុកា បរិត្តា ខន្ធា វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៦១៥) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអារម្មណប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសំ បញ្ច ។

បរិត្តត្តិកៈ បច្ចយវារៈ

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦១៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ នឹងខន្ធ ២ ... វត្ថុ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ខន្ធទាំងឡាយ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មហាភូត១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខុវិញ្ញាណ ពឹងផ្អែក នឹងចក្ខាយតនៈ នឹងកាយាយតនៈ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ មោហៈ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ឆា ប្រកបដោយឧទ្ធច្ចៈផង វត្ថុផង ។

(៦១៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ វារៈ ៥ ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៦១៦) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ ... ចក្ខាយតនំ ... កាយាយតនំ ... វត្ថុំ បច្ចយា បរិត្តា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វត្ថុំ បច្ចយា វិបាកា មហគ្គតា ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុំ បច្ចយា មហគ្គតា ខន្ធា ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា អប្បមាណាធិបតិ ។ បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... នអធិបតិប្បច្ចយា វត្ថុំ បច្ចយា វិបាកា មហគ្គតា ខន្ធា មហាភូតេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦១៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ ..របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ចក្ខាយតនៈ... កាយាយតនៈ ... ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែកនឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អប្បមាណាធិបតិ ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ពឹងផ្អែក នឹងវត្ថុ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងមហាភូតទាំងឡាយ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

បរិត្តត្តិកេ បច្ចយវារោ

(៦១៧) មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ... នអធិបតិបច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិបច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ មហគ្គតំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នអធិបតិបច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ បច្ចយា តយោ ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបំ ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦១៨) អប្បមាណំ ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិបច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ បច្ចយា អប្បមាណាធិបតិ ។

(៦១៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ក្តី ចិត្តសមុដ្ឋានរូបក្តី ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦១៨) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៦១៩) បរិត្តញ្ច អប្បមាណញ្ច ធម្មំ បច្ចយា អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឆអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា អប្បមាណាធិបតិ ។

(៦២០) បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ឆអធិបតិប្បច្ចយា វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា មហគ្គតោ ធម្មោ ... ឆអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា មហគ្គតាធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។ បរិត្តញ្ច មហគ្គតញ្ច ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា ... ឆអធិបតិប្បច្ចយា

(៦១៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង វត្ថុផង ។

(៦២០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំផង វត្ថុផង ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែក នឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។ ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពឹងផ្អែក នឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ

វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធញ្ច វត្ថុញ្ច បច្ចយា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... វិបាកេ មហគ្គតេ ខន្ធេ ច មហាភូតេ ច បច្ចយា ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតេ ខន្ធេ បច្ចយា ។

(៦២១) បរិត្តំ ធម្មំ បច្ចយា បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអនន្តរប្បច្ចយា នសមនន្តរប្បច្ចយា នអញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា នឧបនិស្សយប្បច្ចយា នបុរេជាតប្បច្ចយា បដិច្ចវារសទិសា ទ្វាទស បញ្ហា ។ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិបុណ្ណំ ។ វិបាកោតិ និទ្ទិសិតព្វំ ។ ចិត្តសមុដ្ឋានំ រូបំ វិបាកោតិ ន កាតព្វំ ។ នកម្មប្បច្ចយា នវិបាកប្បច្ចយា បដិសន្ធិ វិបាកោបិ នត្ថិ ។ នអាហារប្បច្ចយា នឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា នឈានប្បច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នសម្បយុត្តប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា នោនត្ថិប្បច្ចយា នោវិគតប្បច្ចយា ។

(៦២២) នហេតុយា ឯកំ នអារម្មណេ បញ្ច នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ នអញ្ញមញ្ញេ នឧបនិស្សយេ នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត

គឺ ខន្ធ ៣ ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង វត្ថុផង នឹងខន្ធ ២ ... ចិត្តសមុដ្ឋានរូប ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាកផង មហាភូតទាំងឡាយផង ពឹងផ្អែកនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៤១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ពឹងផ្អែកនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអនន្តរប្បច្ច័យ នសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ ឯបញ្ហា ១៤ យ៉ាង ប្រាកដស្មើដោយបដិច្ចវារៈដែរ ។ ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ (ពាក្យនេះ) មានគ្រប់គ្រាន់ ។ ពាក្យថា វិបាក បណ្ឌិត គប្បីសំដែង ។ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប បណ្ឌិត មិនគប្បីធ្វើថាដូចជាវិបាកទេ ។ ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ និងនវិបាកប្បច្ច័យ ឯបដិសន្ធិនិងវិបាកមិនមានទេ ។ ព្រោះនអាហារប្បច្ច័យ នឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ នឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ នសម្បយុត្តប្បច្ច័យ នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ នោនត្ថិប្បច្ច័យ និងនោវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦៤២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនសមនន្តរប្បច្ច័យ នអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ នឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧

នវិបាកេ សត្តរស នអាហារេ នឥន្ទ្រិយេ នឈានេ នមគ្គេ ឯកំ នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៦២៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ បញ្ច ... នអធិបតិយា ទ្វាទស នអនន្តរេ បញ្ច នសមនន្តរេ បញ្ច នអញ្ញមញ្ញេ បញ្ច នឧបនិស្សយេ បញ្ច នបុរេជាតេ ទ្វាទស នបច្ឆាជាតេ សត្តរស នអាសេវនេ សត្តរស នកម្មេ សត្ត នវិបាកេ សត្តរស នសម្បយុត្តេ បញ្ច នវិប្បយុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា បញ្ច នោវិគតេ បញ្ច ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

កុសលត្តិកបច្ចនីយ
នវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ១៧ កុ្នុងនអាហារបច្ច័យ នឥន្ទ្រិយបច្ច័យ នឈានបច្ច័យ និងនមគ្គបច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៤២៣) ក្នុងនអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ៥ ព្រោះហេតុបច្ច័យ ... ក្នុងនអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ១២ ក្នុងនអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនបុរេជាតបច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនបច្ឆាជាតបច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនកម្មបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនវិបាកបច្ច័យ មានវារៈ ១៧ ក្នុងនសម្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនវិប្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនោនត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនោវិគតបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ។ បណ្ឌិតគប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមបច្ចនីយៈ ។

(៦៦៤) ន ហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ សមនន្តរេ សហជាតេ វិគតេ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បច្ចយវារោ និដ្ឋិតោ ។

និស្សយវារោ បច្ចយវារសទិសោ ។

សំសដ្ឋវារោ

(៦៦៥) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៦៦) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ . . . បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៦៧) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... ។

បរិត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(៦៦៤) កុសលារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ។

និស្សយវារៈ ប្រាកដស្មើដោយបច្ចយវារៈដែរ ។

សំសដ្ឋវារៈ

(៦៦៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡូកនឹងខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៦៦) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡូកនឹងខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៦៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ៣ ប្រឡូកនឹងខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន នឹងខន្ធ២ ... ។

(៦២៨) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ អារម្មណប្បច្ចយា អធិបតិប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ អនន្តរប្បច្ចយា សមនន្តរប្បច្ចយា សហជាតប្បច្ចយា អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយា និស្សយប្បច្ចយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយា បុរេជាតប្បច្ចយា បដិសន្ធិ នត្ថិ ។ អាសេវនប្បច្ចយា វិបាកោបិ បដិសន្ធិបិ នត្ថិ ។ កម្មប្បច្ចយា វិបាកប្បច្ចយា អាហារប្បច្ចយា ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយា ឈានប្បច្ចយា មគ្គប្បច្ចយា សម្បយុត្តប្បច្ចយា វិប្បយុត្តប្បច្ចយា អត្ថិប្បច្ចយា នត្ថិប្បច្ចយា វិគតប្បច្ចយា អវិគតប្បច្ចយា ។

(៦២៩) ហេតុយា តីណិ អារម្មណេ តីណិ អធិបតិយា តីណិ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៦៣០) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នហេតុប្បច្ចយា អហេតុកំ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... អហេតុកប្បដិសន្ធិក្ខណេ វិចិកិច្ឆាសហគតេ ឧទ្ធច្ចសហគតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋោ វិចិកិច្ឆាសហគតោ ឧទ្ធច្ចសហគតោ មោហោ ។

(៦៦៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រោះអធិបតិប្បច្ច័យ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះអនន្តរប្បច្ច័យ សមនន្តរប្បច្ច័យ សហជាតប្បច្ច័យ អញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ និស្សយប្បច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ និងបុរេជាតប្បច្ច័យ បដិសន្ធិ មិនមានទេ ។ ព្រោះអាសេវនប្បច្ច័យ វិបាកក្តី បដិសន្ធិក្តី ក៏មិនមាន ។ ព្រោះកម្មប្បច្ច័យ វិបាកប្បច្ច័យ អាហារប្បច្ច័យ ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ឈានប្បច្ច័យ មគ្គប្បច្ច័យ សម្បយុត្តប្បច្ច័យ វិប្បយុត្តប្បច្ច័យ អត្ថិប្បច្ច័យ នត្ថិប្បច្ច័យ វិគតប្បច្ច័យ និងអវិគតប្បច្ច័យ ។

(៦៦៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៦៧០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡាំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡាំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាអហេតុកៈ នឹងខន្ធ ២ ... មោហៈ ដែលប្រឡាំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡាំដោយឧទ្ធច្ចៈ ប្រឡាំនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលប្រឡាំដោយវិចិកិច្ឆា ប្រឡាំដោយឧទ្ធច្ចៈ ក្នុងខណៈនៃអហេតុកប្បដិសន្ធិ ។

បរិត្តត្តិកេ សំសដ្ឋវារេ

(៦៣១) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ទ្វេ ខន្ធេ ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣២) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា មហគ្គតា អធិបតិ វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣៣) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអធិបតិប្បច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា អប្បមាណា អធិបតិ ។

(៦៣៤) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣៥) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា

បរិត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(៦៣១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នឹងខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៣២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បូនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បូនឹងខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ... ។

(៦៣៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ គឺ អធិ-បតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បូនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៦៣៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រទ្បូនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៣៥) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រទ្បូនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ

អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣៦) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបុរេជាតប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

(៦៣៧) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នបច្ឆាជាតប្បច្ចយា នអាសេវនប្បច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣៨) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៣៩) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នអាសេវនប្បច្ចយា វិបាកំ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា ។

(៦៤០) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មប្បច្ចយា បរិត្តេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា បរិត្តា ចេតនា ។

គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៣៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រព្រឹត្តទៅដល់ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ។

(៦៣៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ និងនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៣៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ (ខន្ធ៣) ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៣៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រព្រឹត្តទៅដល់ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ (ខន្ធ ៣) ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ។

(៦៤០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ។

(៦៤១) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មបច្ចយា មហគ្គតេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា មហគ្គតា ចេតនា ។

(៦៤២) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នកម្មបច្ចយា អប្បមាណេ ខន្ធេ សំសដ្ឋា អប្បមាណា ចេតនា ។

(៦៤៣) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកបច្ចយា បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

(៦៤៤) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកបច្ចយា មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

(៦៤៥) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមា-ណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិបាកបច្ចយា អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ សំសដ្ឋា តយោ ខន្ធា ។

បរិត្តត្តិកៈ សំសដ្ឋវារៈ

(៦៤១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡុំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡុំនឹងមហគ្គតក្ខន្ធទាំងឡាយ ។

(៦៤២) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡុំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡុំនឹងខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៦៤៣) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡុំនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡុំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ។

(៦៤៤) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡុំនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡុំនឹងខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ។

(៦៤៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡុំនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ៣ ប្រឡុំនឹងខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ។

(៦៦៦) បរិត្តំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ បរិត្តោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នឈានបច្ចយា នមគ្គប្បច្ចយា នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ បរិត្តំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៦៦៧) មហគ្គតំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ មហគ្គតោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ មហគ្គតំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៦៦៨) អប្បមាណំ ធម្មំ សំសដ្ឋោ អប្បមាណោ ធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ នវិប្បយុត្តប្បច្ចយា អរូបេ អប្បមាណំ ឯកំ ខន្ធំ ... ។

(៦៦៩) នហេតុយា ឯកំ នអធិបតិយា តីណិ នបុរេជាតេ តីណិ នបច្ឆាជាតេ តីណិ នអាសេវនេ តីណិ នកម្មេ តីណិ នវិបាកេ តីណិ នឈានេ ឯកំ នមគ្គេ ឯកំ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៦៧០) ហេតុប្បច្ចយា នអធិបតិយា តីណិ ... នបុរេជាតេ នបច្ឆាជាតេ នអាសេវនេ នកម្មេ

(៦៤៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ទើបកើតឡើង ព្រោះនឈានប្បច្ច័យ នមគ្គប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ក្នុងអរូប ... ។

(៦៤៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ក្នុងអរូប ... ។

(៦៤៨) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ប្រឡូកនឹងធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ក្នុងអរូប ... ។

(៦៤៩) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៦៥០) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ នបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ នអាសេវនប្បច្ច័យ នកម្មប្បច្ច័យ

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

នវិគតេ នវិប្បយុត្តេ តីណិ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

(៦៥១) នហេតុប្បច្ចយា អារម្មណេ ឯកំ ... អនន្តរេ ឯកំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អវិគតេ ឯកំ ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

សម្បយុត្តវារោ សំសដ្ឋវារសទិសោ ។

បញ្ហាវារោ

(៦៥២) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តា ហេតូ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៥៣) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បវត្តិ បដិសន្ធិ កាតព្វា ។

(៦៥៤) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។

នវិបាកប្បច្ច័យ និងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៦៩១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

សម្បយុត្តវារៈ ប្រាកដស្មើដោយសំសដ្ឋវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារៈ

(៦៩២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយហេតុប្បច្ច័យ គឺ ពួកហេតុ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៩៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈ នៃបុច្ឆានិងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បវត្តិកាល និងបដិសន្ធិកាល បណ្ឌិត គប្បីធ្វើផងចុះ ។

(៦៩៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ (បានដល់វារៈ នៃបុច្ឆា និងវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។

(៦៥៥) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ បច្ចវេក្ខតិ បុព្វេ សុចិណ្ណានិ បច្ចវេក្ខតិ អរិយា គោត្រភុំ បច្ចវេក្ខន្តិ វោទានំ បច្ចវេក្ខន្តិ បហីនេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ វិក្ខម្ភិតេ កិលេសេ បច្ចវេក្ខន្តិ បុព្វេ សមុទាចិណ្ណេ កិលេសេ ជានន្តិ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... បរិត្តេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ខុ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៥៦) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ចេតោបរិយញ្ញាណេន បរិត្តចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ បរិត្តា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មុបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៥៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គលឲ្យទាន រក្សាសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ហើយពិចារណា នូវកុសលនោះ ពិចារណា នូវពួកកុសលដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ពួកព្រះអរិយៈ ពិចារណា នូវគោត្រភូ ពិចារណា នូវវោទានៈ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលលះហើយ ពិចារណា នូវពួកកិលេស ដែលសង្កត់សង្កិនហើយ ដឹងនូវពួកកិលេស ដែលធ្លាប់សន្សំហើយ ក្នុងកាលមុន ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ... នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង រូបាយតនៈ ចក្ខុ ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៥៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ឃើញនូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... ដឹង នូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀង ដោយចិត្តដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៨៧) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញាណញ្ចាយតនស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចេតោបរិយញ្ញាណេន មហគ្គតចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានាតិ មហគ្គតា ខន្ធា ឥទ្ធិវិធញ្ញាណស្ស ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស យថាកម្មូបគញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៨) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ បច្ចវេក្ខតិ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ ចក្ខុំ បច្ចវេក្ខតិ ទិព្វំ សោតធាតុំ ... ឥទ្ធិវិធញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ ចេតោបរិយញ្ញាណំ ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណំ ... យថាកម្មូបគញ្ញាណំ ... អនាគតំសញ្ញាណំ បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតេ ខន្ធេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ ។

(៦៥៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ អាកាសានញ្ចាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ បុគ្គល ដឹងនូវចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀងដោយមហគ្គតចិត្ត ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ យថាកម្មុបគញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៥៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ បុគ្គល ពិចារណា នូវបឋមជ្ឈាន ពិចារណា នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ពិចារណា នូវទិព្វចក្ខុ នូវទិព្វសោតធាតុ... ពិចារណា នូវឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ចេតោបរិយញ្ញាណ... បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ... យថាកម្មុបគញ្ញាណ ... ពិចារណា នូវអនាគតំសញ្ញាណ ឃើញច្បាស់ នូវខន្ធទាំងឡាយ ដែលដល់នូវសភាពធំ ថាមិនទៀង... ត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ប្រារព្ធ នូវវត្ថុនោះ កើតឡើង ទោមនស្ស កើតឡើង ។

(៦៥៩) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ និព្វានំ មគ្គស្ស ផលស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦០) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ បច្ចវេក្ខន្តិ និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អាវជ្ជនាយ អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦១) អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា ចេតោបរិយញ្ញាណេន អប្បមាណចិត្តសមង្គិស្ស ចិត្តំ ជានន្តិ អប្បមាណា ខន្ធា ចេតោបរិយញ្ញាណស្ស បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណស្ស អនាគតំសញ្ញាណស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦២) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ ទានំ ទត្វា សីលំ សមាទិយិត្វា ឧបោសថកម្មំ កត្វា តំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ

(៦៥៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ និងផល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦០) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ហើយពិចារណា នូវមគ្គ ពិចារណា នូវផល ពិចារណា នូវព្រះនិព្វាន (ព្រោះថា) ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា នូវគោត្រភូ និងវោទាន: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦១) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ដឹងនូវចិត្ត របស់បុគ្គលអ្នកព្រមព្រៀង ដោយចិត្ត ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយចេតោបរិយញ្ញាណ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃចេតោបរិយញ្ញាណ បុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៦២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ឲ្យទាន រក្សាសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ធ្វើបុញ្ញកម្មនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា

បុព្វេ សុចិណ្ណានិ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ សេក្ខា គោត្រភុំ គរុំ កត្វា ... វោទានំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ ... បរិត្តេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេន្តិ អភិនន្ទន្តិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ បរិត្តាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៣) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៤) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ បឋមំ ឈានំ គរុំ កត្វា ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ ... ទិព្វំ ចក្ខុំ ...

ធ្វើបុញ្ញកម្មទាំងឡាយ ដែលសន្សំទុកល្អហើយ ក្នុងកាលមុន ឲ្យជាទីគោរព ហើយពិចារណា ពួកសេក្ខបុគ្គល ធ្វើនូវគោត្រភូឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ... ធ្វើនូវវោទានៈឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ... ធ្វើនូវពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវវត្ថុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(៦៦៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិបច្ច័យ ។

(៦៦៤) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអធិបតិបច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ បុគ្គល ធ្វើនូវបឋមជ្ឈានឲ្យធ្ងន់ (ក្នុងចិត្ត) ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ... ទិព្វចក្ខុ ...

អនាគតំសញ្ញាណំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខតិ មហគ្គតេ ខន្ធេ គរុំ កត្វា អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ គរុំ កត្វា រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទិដ្ឋិ ឧប្បជ្ជតិ ។ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៥) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ មហគ្គតាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៦) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ និព្វានំ មគ្គស្ស ផលស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិបតិ អប្បមាណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៧) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អធិបតិបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណាធិបតិ

ធ្វើនូវអនាគតំសញ្ញាណ ឲ្យធ្ងន់ (កុសលចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ឲ្យធ្ងន់ (កុសលចិត្ត) ហើយត្រេកអរ រីករាយ រាគៈ ធ្វើនូវវត្ថុនោះ ឲ្យជាទីគោរព ហើយកើតឡើង ទិដ្ឋិ កើតឡើង ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៥) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយអធិបតិ-ប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃមគ្គនិងផល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ

សហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ អរិយា មគ្គា វុដ្ឋហិត្វា មគ្គំ គរុំ កត្វា បច្ចវេក្ខន្តិ ផលំ គរុំ កត្វា ... និព្វានំ គរុំ កត្វា ... និព្វានំ គោត្រភុស្ស វោទានស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សហជាតាធិបតិ អប្បមាណាធិបតិ ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៨) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតាធិបតិ អប្បមាណាធិបតិ សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អធិបតិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៦៩) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនុលោមំ គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាវជ្ជនា បរិត្តានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

និងសហជាតាធិបតិ ។ អារម្មណាធិបតិ គឺ ពួកព្រះអរិយៈ ចេញអំពីមគ្គ ធ្វើនូវមគ្គឲ្យធ្ងន់ (កុសលចិត្ត) ហើយពិចារណា ធ្វើនូវផលឲ្យធ្ងន់ (កុសលចិត្ត) ... ធ្វើនូវព្រះនិព្វានឲ្យធ្ងន់ (កុសលចិត្ត) ... ព្រះនិព្វាន ជាបច្ច័យ នៃគោត្រភូ និងវោទាន: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ឯសហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យនៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៨) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចទាបផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាតាធិបតិ គឺ អធិបតិធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៦៦៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចទាប ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចទាប ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលមានសភាពតូចទាប ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម (ជាបច្ច័យ) នៃវោទាន: អាវជ្ជនា ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចទាប ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧០) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តំ ចុតិចិត្តំ មហគ្គតស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តា ខន្ធា មហគ្គតស្ស វុដ្ឋានស្ស អនាគតំសញាណស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ ... ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ ... អនាគតំសញាណស្ស បរិកម្មំ អនាគតំសញាណស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧១) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អនុលោមំ ផលសមាបត្តិយា អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧២) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ និងអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ បរិកម្មបឋមជ្ឈាន ... បរិកម្មនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ... បរិកម្មទិព្វចក្ខុ ... បរិកម្មអនាគតំសញ្ញាណ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុន ៗ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ក្រោយ ៗ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៣) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតំ ចុតិចិត្តំ បរិត្តស្ស ឧបបត្តិចិត្តស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតំ ភវង្គំ អាវជ្ជនាយ អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតា ខន្ធា បរិត្តស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧៤) មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ និរោធា វុដ្ឋហន្តស្ស ផលសមាបត្តិយា អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧៥) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា អប្បមាណា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ . . . អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គោ ផលស្ស ផលំ ផលស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៧៦) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ផលំ បរិត្តស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរបច្ចយេន បច្ចយោ ។

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាភិរៈ

(៦៧៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ចុតិចិត្ត ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃឧបបត្តិចិត្ត ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ភវង្គៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃការពិចារណា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៤) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃផលសមាបត្តិ របស់បុគ្គលកាលចេញអំពីនិរោធ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ មុនៗ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ ក្រោយៗ ... ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃផល ផល ជាបច្ច័យ នៃផល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៦៧៧) អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ផលំ មហគ្គតស្ស វុដ្ឋានស្ស អនន្តរប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ សមនន្តរប្បច្ចយំ អនន្តរប្បច្ចយសទិសំ ។

(៦៧៨) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។ អសញ្ញសត្តានំ ... ។

(៦៧៩) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ... បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨០) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ... មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៧៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរបច្ច័យ គឺ ផល ជាបច្ច័យ នៃវុដ្ឋានៈ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអនន្តរបច្ច័យ ។ សមនន្តរបច្ច័យ ដូចគ្នានឹងអនន្តរបច្ច័យដែរ ។

(៦៧៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយសហជាតបច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតបច្ច័យ ខន្ធ ២... ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ)នៃវត្ថុ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយសហជាតបច្ច័យ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ... ។

(៦៧៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយសហជាតបច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៨០) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ .. ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៨១) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស... មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨២) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស ... មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៨៣) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៤) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៥) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស ... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៦៨១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យនៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៨២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៦៨៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ... គឺ ខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៦) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស .. អប្បមាណា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៧) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៨) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៨៩) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ... អសញ្ញសត្តានំ ... ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមត្តិកប្បដ្ឋាន

(៦៨៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៦៨៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៨៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៨៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត ១... របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៦៩០) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩១) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ... មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៦៩២) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា វត្ថុស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៣) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស ... បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ វត្ថុស្ស ច អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៤) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៦៩៥) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ

[៦៩០] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩១] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

[៦៩២] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៣] ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង វត្ថុផង ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

[៦៩៤] ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

[៦៩៥] ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ

បដិសន្ធិក្ខណេ មហាភូតា ឯកោ ខន្ធោ វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៦) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។បេ។ អសញ្ញសត្តានំ ឯកំ មហាភូតំ ... ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៧) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ... វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៨) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ កង្ខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៩៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ផង៍ ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង៍ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ២ ... ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ កង្ខណៈនៃបដិសន្ធិ មហាភូត១ ។បេ។ មហាភូត១ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ចក្ខាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦៩៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ កង្ខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៦៩៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៦៩៩) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ...មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៧០០) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស... មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០១) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស ... មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានញ្ច រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៧០២) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៣) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៦៩៩) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ៣ ខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៧០០) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថោក ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៧០១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថោកផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ... គឺ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៧០២) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... គឺ ខន្ធ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ៣ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចថោក ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៤) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៥) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៦) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៧០៧) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ... មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧០៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

(៧០៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៧០៨) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ... មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ និស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៧០៩) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ មានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ បរិត្តំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ បាណំ ហនតិ សង្ឃំ ភិន្ទតិ បរិត្តា សទ្ធា ... បញ្ញា រាគោ បត្ថនា កាយិកំ សុខំ ... សេនាសនំ បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ រាគស្ស បត្ថនាយ កាយិកស្ស សុខស្ស

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៧០៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយ-បច្ច័យ ខន្ធ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយនិស្សយបច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ ... ។

(៧០៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយបច្ច័យ បានដល់អារម្មណូ-បនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល. ធ្វើឧបោសថកម្ម ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ដំឡើង មានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... នូវបញ្ញា ពកៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយឲ្យទាន នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញ៉ាំងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង សម្លាប់សត្វ បំបែកសង្ឃ សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... បញ្ញា ពកៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា ពកៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ

កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ កុសលាកុសលំ កម្មំ វិបាកស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បាណាតិបាតោ បាណាតិបាតស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ ។ មាតុឃាតិកម្មំ មាតុឃាតិកម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ ចក្កំ កាតព្វំ កុសលត្តិកសទិសំ ។

(៧១០) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស... អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តំ សីលំ ... បញ្ញំ ... រាគំ ... សេនាសនំ· ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តា សទ្ធា ... សេនាសនំ មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ ... នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ អនាគតំសញ្ញាណស្ស ... ។

និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ កុសលាកុសលកម្ម ជាបច្ច័យ នៃវិបាក ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បាណាតិបាត ជាបច្ច័យ នៃបា-ណាតិបាត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើជាចក្ក:ចុះ ។ មាតុឃាតិកម្ម ជាបច្ច័យ នៃមាតុឃាតិកម្ម ដោយឧបនិស្ស-យប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើជាចក្ក: ឲ្យដូចគ្នានឹងកុសលត្តិក:ផងចុះ ។

(៧១០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ... បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយញុំាងមហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ .. នូវបញ្ញា ... នូវរាគ: ... អាស្រ័យ នូវសេនាសន: ហើយញុំាង-មហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... សេនាសន: ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន ... បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន: ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន: ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃទិព្វចក្ខុ (ជាបច្ច័យ) នៃអនាគតំសញ្ញាណ ... ។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៧១១) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ បរិត្តំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ... ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តំ សីលំ ... បញ្ញំ រាគំ បត្ថនំ កាយិកំ សុខំ ... សេនាសនំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ ... ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ បរិត្តា សទ្ធា ... សេនាសនំ អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស មគ្គស្ស បរិកម្មំ បឋមស្ស មគ្គស្ស ចតុត្ថស្ស បរិកម្មំ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១២) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ... អភិញ្ញំ ...

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

(៧១១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យនូវសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ហើយញ៉ាំងអប្បមាណជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ ... ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... នូវបញ្ញា ពកៈ សេចក្តីប្រាថ្នា កាយិកសុខ ... អាស្រ័យ នូវសេនាសនៈ ហើយញ៉ាំងអប្បមាណជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងមគ្គ ... ញ៉ាំងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... សេនាសនៈ ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន នៃបញ្ញា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បរិកម្ម នៃបឋមមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃបឋមមគ្គ បរិកម្ម នៃបតុត្ថមគ្គ ជាបច្ច័យ នៃបតុត្ថមគ្គ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧១២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយញ៉ាំងមហគ្គតជ្ឈាន ឲ្យកើតឡើង ញ៉ាំងអភិញ្ញា ... ញ៉ាំងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញ៉ាំងមហគ្គតជ្ឈាន ... ញ៉ាំងអភិញ្ញា ...

សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតា សទ្ធា ... បញ្ញា មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមំ ឈានំ ទុតិយស្ស ឈានស្ស អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៣) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស... អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ សមាទិយតិ ឧបោសថកម្មំ ករោតិ វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ អានំ ជប្បេតិ ទិដ្ឋឹ គណ្ហាតិ មហគ្គតំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ ។ បេ ។ មហគ្គតា សទ្ធា ... បញ្ញា បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៤) មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ មហគ្គតំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ ...

ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្ស-យប្បច្ច័យ បឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃទុតិយជ្ឈាន អាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧១៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយឲ្យទាន សមាទានសីល ធ្វើឧបោសថកម្ម ញុំាងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង តម្កើងមានះ ប្រកាន់ទិដ្ឋិ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយឲ្យទាន ... ញុំាងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង ។ បេ ។ សទ្ធា ដែលដល់នូវស-ភាពធំ ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧១៤) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ហើយញុំាងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងមគ្គ...

ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ... មគ្គំ ... ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ មហគ្គតា សទ្ធា ... បញ្ញា អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ មគ្គស្ស ផលសមាបត្តិយា ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៥) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ... អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ឧប្បាទេតិ មគ្គំ ... ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ អប្បមាណំ ឈានំ ... មគ្គំ ... ផលសមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណា សទ្ធា ... បញ្ញា អប្បមាណាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ បឋមោ មគ្គោ ទុតិយស្ស ... តតិយោ មគ្គោ ចតុត្ថស្ស មគ្គស្ស ។

(៧១៦) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយបច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណូបនិស្សយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។

ញុំាងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលដល់នូវសភាពធំ ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុំាងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន នៃបញ្ញា មគ្គ និងផលសមាបត្តិ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧១៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយញុំាងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ឲ្យកើតឡើង ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុំាងឈាន ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... ញុំាងមគ្គ ... ញុំាងផលសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បឋមមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃទុតិយមគ្គ ... តតិយមគ្គ (ជាបច្ច័យ) នៃចតុត្ថមគ្គ ។

(៧១៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណូបនិស្ស័យ អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។

បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... វិបស្សនំ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ ទានំ ទេតិ ... សីលំ ... ឧបោសថកម្មំ ... វិបស្សនំ ... អប្បមាណា សទ្ធា ... បញ្ញា បរិត្តាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ កាយិកស្ស សុខស្ស កាយិកស្ស ទុក្ខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ផលសមាបត្តិ កាយិកស្ស សុខស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ សង្ខារេ អនិច្ចតោ ... វិបស្សន្តិ មគ្គោ អរិយានំ អត្ថប្បដិសម្ភិទាយ ធម្មប្បដិសម្ភិទាយ និរុត្តិប្បដិសម្ភិទាយ បដិភាណប្បដិសម្ភិទាយ ឋានាឋានកោសល្លស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៧) អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អនន្តរូបនិស្សយោ បកតូបនិស្សយោ ។ បកតូបនិស្សយោ អប្បមាណំ សទ្ធំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ... អភិញ្ញំ ... សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណំ សីលំ ... បញ្ញំ ឧបនិស្សាយ មហគ្គតំ ឈានំ ... អភិញ្ញំ ...

បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយឲ្យទាន ... នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញុំាងវិបស្សនា ឲ្យកើតឡើង នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយឲ្យទាន ... នូវសីល ... នូវឧបោសថកម្ម ... ញុំាងវិបស្សនា ... សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ នៃបញ្ញា កាយិកសុខ និងកាយិកទុក្ខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ផលសមាបត្តិ ជាបច្ច័យ នៃកាយិកសុខ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយឃើញច្បាស់ នូវពួកសង្ខារ ថាមិនទៀង ... មគ្គ ជាបច្ច័យ នៃអត្ថប្បដិសម្ភិទា ធម្មប្បដិសម្ភិទា និរុត្តិប្បដិសម្ភិទា បដិភាណប្បដិសម្ភិទា និងឋានាឋានកោសល្ល របស់ពួកព្រះអរិយៈ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧១៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ បានដល់អនន្តរូបនិស្ស័យ និងបកតូបនិស្ស័យ ។ បកតូបនិស្ស័យ គឺ បុគ្គល អាស្រ័យ នូវសទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ហើយញុំាងឈាន ដែលដល់នូវសភាពធំ... ញុំាងអភិញ្ញា ... ញុំាងសមាបត្តិ ឲ្យកើតឡើង បុគ្គល នូវសីល ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... អាស្រ័យ នូវបញ្ញា ហើយញុំាងឈាន ដែលដល់នូវសភាពធំ ... ញុំាងអភិញ្ញា ...

សមាបត្តឹ ឧប្បាទេតិ អប្បមាណា សទ្ធា ... បញ្ញា មហគ្គតាយ សទ្ធាយ បញ្ញាយ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ អរិយា មគ្គំ ឧបនិស្សាយ អនុប្បន្នំ សមាបត្តឹ ឧប្បាទេន្តិ ឧប្បន្នំ សមាបជ្ជន្តិ ។

(៧១៨) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ចក្ខុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ សោតំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ វត្ថុបុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស កាយាយតនំ ។ បេ ។ វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧១៩) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ អារម្មណបុរេជាតំ វត្ថុបុរេជាតំ ។ អារម្មណបុរេជាតំ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ ... ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... ។ វត្ថុបុរេជាតំ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ញុំាងសមាបត្តិឲ្យកើតឡើង សទ្ធា ដែលមានប្រមាណមិនបាន... បញ្ញា ជាបច្ច័យ នៃសទ្ធា ដែលដល់នូវសភាពធំ និងបញ្ញា ដោយឧបនិស្សយ-បច្ច័យ ពួកព្រះអរិយៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គ ហើយញុំាងសមាបត្តិ ដែលមិនទាន់កើត ឲ្យកើតឡើង ចូលកាន់សមាបត្តិ ដែលកើតឡើងហើយ ។

(៧១៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ថាមិនទៀង... ត្រេកអរ រីករាយ ពេកៈ ប្រារព្ធ ចក្ខុនោះ... ទោមនស្ស កើតឡើង នូវសោត... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង... ទោមនស្ស កើតឡើង រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ កាយា-យតនៈ ។បេ។ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧១៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ បានដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុបុរេជាត ។ អារម្មណបុរេជាត គឺ នូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ... នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ... ។ ឯវត្ថុបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧២០) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២១) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២២) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៣) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៤) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា បរិត្តា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ . . . អនុលោមំ

(៧២០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧២១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៧២២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៧២៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ បានដល់បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៧២៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអាសេវនប្បច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ មុន ៗ (ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ) ក្រោយ ៗ ... អនុលោម

គោត្រភុស្ស អនុលោមំ វោទានស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៥) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បឋមស្ស ឈានស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនស្ស បរិកម្មំ តស្សេវ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទិព្វស្ស ចក្ខុស្ស បរិកម្មំ ... អនាគតំសញ្ញាណស្ស បរិកម្មំ អនាគតំសញ្ញាណស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៦) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ គោត្រភុ មគ្គស្ស វោទានំ មគ្គស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៧) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរិមា បុរិមា មហគ្គតា ខន្ធា បច្ឆិមានំ បច្ឆិមានំ ខន្ធានំ អាសេវនប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៨) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា បរិត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ

(ជាបច្ច័យ) នៃគោត្រភូ អនុលោម ជាបច្ច័យ នៃវោទានៈ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៧២៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ បរិកម្ម នៃបឋមជ្ឈាន ជាបច្ច័យ នៃបឋមជ្ឈាននោះវិញ ដោយអាសេវនបច្ច័យ បរិកម្ម នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនៈនោះវិញ ដោយអាសេវនបច្ច័យ បរិកម្ម នៃទិព្វចក្ខុ ... បរិកម្ម នៃអនាគតំសញ្ញាណ ជាបច្ច័យ នៃអនាគតំសញ្ញាណ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៧២៦) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ គោត្រភូ (ជាបច្ច័យ) នៃមគ្គ វោទានៈ ជាបច្ច័យ នៃមគ្គ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៧២៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអាសេវនបច្ច័យ គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំមុន ៗ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធក្រោយ ៗ ដោយអាសេវនបច្ច័យ ។

(៧២៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនាដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង

ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា បរិត្តា ចេតនា វិបាកានំ បរិត្តានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧២៩) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតា ចេតនា វិបាកានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣០) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ចេតនា កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតា ចេតនា កដត្តារូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលមានសភាព តូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧២៩) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាវិបាក ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣០) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣១) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា មហគ្គតា ចេតនា វិបាកានំ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ កដត្តា ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣២) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតា នានាខណិកា ។ សហជាតា អប្បមាណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ នានាខណិកា អប្បមាណា ចេតនា វិបាកានំ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣៣) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណា ចេតនា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាភិរៈ

(៧៣១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំជាវិបាកផង ពួកកដត្តារូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣២) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយកម្មប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងនានាខណិកៈ ។ សហជាត គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។ ឯនានាខណិកៈ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាវិបាក ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣៣) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣៤) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណា ចេតនា សម្បយុត្តកានំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣៥) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិបាកោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣៦) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តិស្សោ បញ្ហា បវត្តិ បដិសន្ធិយា កាតព្វា ។

(៧៣៧) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស វិបាកប្បច្ចយេន បច្ចយោ តីណិ ។ បវត្តិមេវ ។

(៧៣៨) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឈានប្បច្ចយេន បច្ចយោ មគ្គប្បច្ចយេន បច្ចយោ សម្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ

(៧៣៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ គឺ ចេតនា ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកសម្បយុត្តកក្ខន្ធផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៣៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។

(៧៣៦) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិបាកប្បច្ច័យ គឺ បញ្ហាទាំង ៣ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ តាំងអំពីបវត្តិកាល ដល់បដិសន្ធិកាល ។

(៧៣៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិបាកប្បច្ច័យ (បានដល់ភាពៈ នៃបុច្ឆានិទ្ទេសវិសជ្ជនា) ៣ លើក ។ បវត្តិកាលតែម្យ៉ាង ។

(៧៣៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឈានប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសម្បយុត្តប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ

សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា បរិត្តា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ បរិត្តា ខន្ធា កដត្តារូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ខន្ធា វត្ថុស្ស វត្ថុ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៣៩) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតា បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤០) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

បានដល់សហជាត បុរេជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងបដិសន្ធិក្ខណៈ ពួកខន្ធ (ជាបច្ច័យ) នៃវត្ថុ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ បុរេជាត គឺ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ កាយាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧៣៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧៤០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧៤១) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤២) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស វិប្បយុត្តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤៣) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតោ បរិត្តោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ខន្ធា វត្ថុស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ វត្ថុ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឯកំ មហាភូតំ ។ សង្ខិត្តំ ។

(៧៤១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧៤២) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆា-ជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ ។

(៧៤៣) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បុរេជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្ត-សមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ . . . ពួកខន្ធ ជាបច្ច័យ នៃវត្ថុ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ មហាភូត ១ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ . . .

អសញ្ញសត្តានំ ... ។ បុរេជាតំ ចក្ខុំ ... វត្ថុំ អនិច្ចតោ ... វិបស្សតិ អស្សាទេតិ អភិនន្ទតិ តំ អារព្ភ រាគោ ឧប្បជ្ជតិ ទោមនស្សំ ឧប្បជ្ជតិ រូបាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស ផោដ្ឋព្វាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ចក្ខាយតនំ ចក្ខុវិញ្ញាណស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ កាយាយតនំ កាយវិញ្ញាណស្ស វត្ថុ បរិត្តានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា បរិត្តា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ កពឡីការោ អាហារោ ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ រូបជីវិតិន្ទ្រិយំ កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤៤) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតំ បដិសន្ធិក្ខណេ វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បុរេជាតំ ទិព្វេន ចក្ខុនា រូបំ បស្សតិ ទិព្វាយ សោតធាតុយា សទ្ទំ ... វត្ថុ មហគ្គតានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ... ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ នូវចក្ខុ ... នូវវត្ថុ ថាមិនទៀង ... ត្រេកអរ រីករាយ ពគ់ៈ ប្រារព្ធនូវវត្ថុនោះ ទើបកើតឡើង ទោមនស្ស ក៏កើតឡើង រូបាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ផោដ្ឋព្វាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃកាយវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ចក្ខាយតនៈ ជាបច្ច័យ នៃចក្ខុវិញ្ញាណ ដោយអត្ថិប្ប-ច្ច័យ កាយាយតនៈ (ជាបច្ច័យ) នៃកាយវិញ្ញាណ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ កពឡីការាហារ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯរូបជីវិតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៤៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេ-ជាត ។ សហជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បុរេជាត គឺ បុគ្គល ឃើញនូវរូប ដោយទិព្វចក្ខុ នូវសំឡេង ដោយទិព្វសោតធាតុ ... វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៤៥) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតំ វត្ថុ អប្បមាណានំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤៦) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៧៤៧) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៤៨) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... បដិសន្ធិក្ខណេ ... ។

(៧៤៥) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់បុរេជាត គឺ វត្ថុ ជាបច្ច័យ នៃពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៤៦) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៧៤៧) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៤៨) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង ពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ... ។

(៧៤៩) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ។

(៧៥០) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា បុរេជាតស្ស ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥១) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្បមាណស្ស ច ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ ចិត្តសមុដ្ឋានានញ្ច រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥២) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា

(៧៨៩) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន (ជាបច្ច័យ) នៃខន្ធ ៣ ។

(៧៩០) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបច្ឆាជាត ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដែលកើតមុន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៩១) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ផង នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូបផង ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៩២) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ ឯបច្ឆាជាត

អប្បមាណា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា អប្បមាណា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៨៣) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ អប្បមាណោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ... ។

(៧៨៤) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។ សហជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច ចិត្តសមុដ្ឋានានំ រូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតា ខន្ធា ច មហាភូតា ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច កពឡីការោ អាហារោ ច ឥមស្ស កាយស្ស ។ បច្ឆាជាតា មហគ្គតា ខន្ធា ច រូបជីវិតិន្ទ្រិយញ្ច កដត្តារូបានំ អត្ថិប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី កពឡឹង្ការាហារក្តី ជាបច្ច័យ នៃកាយនេះ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

(៧៥៣) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ។

(៧៥៤) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។ សហជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកចិត្តសមុដ្ឋានរូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ពួកមហាភូតក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ។ បច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី កពឡឹង្ការាហារក្តី (ជាបច្ច័យ) នៃកាយនេះ ។ ឯបច្ឆាជាត គឺ ពួកខន្ធ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី រូបជីវិតិន្ទ្រិយក្តី ជាបច្ច័យ នៃពួកកដត្តារូប ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ ។

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

(៧៨៥) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតំ បុរេជាតំ ។ សហជាតោ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា . . . បដិសន្ធិក្ខណេ មហគ្គតោ ឯកោ ខន្ធោ ច វត្ថុ ច តិណ្ណន្នំ ខន្ធានំ អត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ ទ្វេ ខន្ធា ច វត្ថុ ច . . . នត្ថិបច្ចយេន បច្ចយោ វិគតបច្ចយេន បច្ចយោ អវិគតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៨៦) ហេតុយា សត្ត អារម្មណេ សត្ត អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ ឆ សមនន្តរេ ឆ សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ ឆ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្ត វិបាកេ អាហារេ ឥន្ទ្រិយេ ឈានេ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ឆ

(៧៩៥) ធម៌ដែលមានសភាពតូចនោះក្តី ធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអត្ថិបច្ច័យ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។ សហជាត គឺ ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ខន្ធ ២ ... ខន្ធ ១ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី វត្ថុក្តី ជាបច្ច័យ នៃខន្ធ ៣ ដោយអត្ថិបច្ច័យ ក្នុងខណៈនៃបដិសន្ធិ ខន្ធ ២ ក្តី វត្ថុក្តី ... ជាបច្ច័យ ដោយនត្ថិបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយវិគតបច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអវិគតបច្ច័យ ។

(៧៩៦) ក្នុងហេតុបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអធិបតិបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតបច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយបច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនបច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងកម្មបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិបាកបច្ច័យ អាហារបច្ច័យ ឥន្ទ្រិយបច្ច័យ ឈានបច្ច័យ និងមគ្គបច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តបច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិបច្ច័យ មានវារៈ ៩

វិគតេ នវ អវិគតេ តេរស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមំ ។

(៧៥៧) បរិត្តោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ អាហារប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥៨) បរិត្តោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៥៩) បរិត្តោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បុរេជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦០) មហគ្គតោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

កុសលត្តិកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ កុសលត្តិកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោម ។

(៧៥៧) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

(៧៥៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧៥៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។

(៧៦០) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៦១) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជាត-ប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦២) មហគ្គតោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦៣) មហគ្គតោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច មហគ្គតស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ កម្មប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦៤) អប្បមាណោ ធម្មោ អប្បមាណស្ស ធម្មស្ស សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦៥) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ សហជាតប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្សយប្បច្ចយេន បច្ចយោ បច្ឆាជា-តប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦៦) អប្បមាណោ ធម្មោ មហគ្គតស្ស ធម្មស្ស អារម្មណប្បច្ចយេន បច្ចយោ ឧបនិស្ស-យប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦១) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៦២) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៦៣) ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។

(៧៦៤) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៦៥) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ ។

(៧៦៦) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧៦៧) អប្បមាណោ ធម្មោ បរិត្តស្ស ច អប្ប-
មាណស្ស ច ធម្មស្ស សហជាតបច្ចយេន បច្ចយោ ។

(៧៦៨) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា ប-
រិត្តស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ
ឥន្ទ្រិយំ ។

(៧៦៩) បរិត្តោ ច អប្បមាណោ ច ធម្មា អប្ប-
មាណស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៧៧០) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា បរិត្តស្ស
ធម្មស្ស ... សហជាតំ បច្ឆាជាតំ អាហារំ ឥន្ទ្រិយំ ។

(៧៧១) បរិត្តោ ច មហគ្គតោ ច ធម្មា មហគ្គ-
តស្ស ធម្មស្ស ... សហជាតំ បុរេជាតំ ។

(៧៧២) នហេតុយា បណ្ណរស នអារម្ម-
ណេ បណ្ណរស នអធិបតិយា នអនន្តរេ នស-
មនន្តរេ បណ្ណរស នសហជាតេ ទ្វាទស
នអញ្ញមញ្ញេ ទ្វាទស ននិស្សយេ ទ្វាទស

(៧៦៧) ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារផង ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានផង ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(៧៦៨) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៧៦៩) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបានក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានប្រមាណមិនបាន ... បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៧៧០) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ ... បានដល់សហជាត បច្ឆាជាត អាហារ និងឥន្ទ្រិយ ។

(៧៧១) ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារក្តី ធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំក្តី ជាបច្ច័យ នៃធម៌ ដែលដល់នូវសភាពធំ បានដល់សហជាត និងបុរេជាត ។

(៧៧២) ក្នុងនហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ នអនន្តរប្បច្ច័យ និងនសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៥ ក្នុងនសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងនអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ ក្នុងននិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២

បរិត្តត្តិកេ បញ្ហាវារោ

នឧបនិស្សយេ ចុទ្ទស នបុរេជាតេ ចុទ្ទស នបច្ឆា-
ជាតេ បណ្ណរស នអាសេវនេ ។ សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ
បណ្ណរស នសម្បយុត្តេ ទ្វាទស នវិប្បយុត្តេ ទស
នោអត្ថិយា ទស នោនត្ថិយា បណ្ណរស នោវិគតេ
បណ្ណរស នោអវិគតេ ទស ។ ឯវំ គណេតព្វំ ។

បច្ចនីយំ ។

(៧៧៣) ហេតុប្បច្ចយា នអារម្មណេ សត្ត ...
នអធិបតិយា នអនន្តរេ នសមនន្តរេ សត្ត នអញ្ញ-
មញ្ញេ តីណិ នឧបនិស្សយេ សត្ត នបុរេជាតេ ។
សង្ខិត្តំ ។ នមគ្គេ សត្ត នសម្បយុត្តេ តីណិ នវិប្ប-
យុត្តេ តីណិ នោនត្ថិយា សត្ត នោវិគតេ សត្ត ។
ឯវំ គណេតព្វំ ។

អនុលោមប្បច្ចនីយំ ។

បរិត្តត្តិកៈ បញ្ហាវារៈ

កុសលត្តិកៈ នឹងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងអាសេវនប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ កុសលត្តិកៈនឹងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១២ កុសលត្តិកៈនឹងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ កុសលត្តិកៈនឹងនោអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ កុសលត្តិកៈនឹងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៤ កុសលត្តិកៈនឹងនោអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ បច្ចនីយៈ ។

(៧៧៣) កុសលត្តិកៈនឹងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... កុសលត្តិកៈនឹងអធិបតិប្បច្ច័យ នឹងអនន្តរប្បច្ច័យ នឹងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ កុសលត្តិកៈនឹងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលត្តិកៈនឹងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ កុសលត្តិកៈនឹងបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ កុសលត្តិកៈនឹងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ កុសលត្តិកៈនឹងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលត្តិកៈនឹងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ កុសលត្តិកៈនឹងនោនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ កុសលត្តិកៈនឹងនោវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនេះចុះ ។

ចប់ អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ។

(៧៧៤) នហេតុបច្ចយា អារម្មណេ សត្ត... អធិបតិយា សត្ត អនន្តរេ ទ្វេ សមនន្តរេ ទ្វេ សហជាតេ ឯកាទស អញ្ញមញ្ញេ សត្ត និស្សយេ តេរស ឧបនិស្សយេ ទ្វេ បុរេជាតេ តីណិ បច្ឆាជាតេ តីណិ អាសេវនេ ចត្តារិ កម្មេ សត្ត ។ សង្ខិត្តំ ។ មគ្គេ សត្ត សម្បយុត្តេ តីណិ វិប្បយុត្តេ បញ្ច អត្ថិយា តេរស នត្ថិយា ទ្វេ វិគតេ ទ្វេ អវិគតេ តេរស ។

បច្ចនីយានុលោមំ ។

បរិត្តត្តិកំ ទ្វាទសមំ និដ្ឋិតំ

---

(៧៧៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ... ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអញ្ញមញ្ញប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ឆាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ។ សេចក្តីបំប្រួញ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនត្ថិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យមានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។

ចប់ បច្ចនីយានុលោម ។

ចប់ បរិត្តត្តិកៈ ទី ១២

អភិធម្មបិដកេ

បដ្ឋានស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកំ

បដិច្ចវារោ ១

អនុលោមំ . . . . "

បច្ចនីយំ ១៣

អនុលោមបច្ចនីយំ ២៤

បច្ចនីយានុលោមំ . . . . "

បច្ចយវារោ ២៥

អនុលោមំ . . . . "

បច្ចនីយំ ៤៦

អនុលោមបច្ចនីយំ ៥៣

បច្ចនីយានុលោមំ ៥៤

និស្សយវារោ . . . . "

សំសដ្ឋវារោ ៥៥

អភិធម្មបិដក

បដ្ឋាន បញ្ចមភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
ទស្សនេន បហាតព្វហេតុកត្តិកៈ	
បដិច្ចវារៈ	១
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៣
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	២៤
បច្ចនីយានុលោម	"
បច្ចយវារៈ	២៥
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៤៦
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ	៥៣
បច្ចនីយានុលោម	៥៤
និស្សយវារៈ	"
សំសដ្ឋវារៈ	៥៥

មាតិកាបដ្ឋានិ

មាតិកា	អង្កេ
អនុលោមំ	៥៩
បច្ចនីយំ	៦០
អនុលោមបច្ចនីយំ	៦១
បច្ចនីយានុលោមំ	៦២
សម្បយុត្តវារោ	"
បញ្ហាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១០៩
អនុលោមបច្ចនីយំ	១១៦
បច្ចនីយានុលោមំ	១១៧

អាបយគាមិត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	១១៩
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១២៣
អនុលោមបច្ចនីយំ	១២៩
បច្ចនីយានុលោមំ	១៣០

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោម ៥៥

បច្ចនីយៈ ៦០

អនុលោមបច្ចនីយៈ ៦១

បច្ចនីយានុលោម ៦៥

សម្បយុត្តវារៈ . . . . "

បញ្ហាវារៈ . . . . "

អនុលោម . . . . "

បច្ចនីយៈ ១០៩

អនុលោមបច្ចនីយ ១១៦

បច្ចនីយានុលោម ១១៧

អាបយគាមិត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ១១៩

អនុលោម . . . . "

បច្ចនីយៈ ១២៣

អនុលោមបច្ចនីយៈ ១២៩

បច្ចនីយានុលោម ១៣០

មាតិកាបដ្ឋានិ

មាតិកា	អង្កេ
សហជាតវារោ	១៣០
បច្ចយវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៣៧
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៤៦
បច្ចនីយានុលោមំ	"
និស្សយវារោ	"
សំសដ្ឋវារោ	១៤៧
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៤៨
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៥០
បច្ចនីយានុលោម	"
សម្បយុត្តវារោ	"
បញ្ហាវារោ	១៥១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៧៩
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៨២

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
សហជាតវារៈ	១៣០
បច្ចយវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៣៧
អនុលោមបច្ចនីយៈ	១៤៦
បច្ចនីយានុលោម	"
និស្សយវារៈ	"
សំសដ្ឋវារៈ	១៤៧
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៤៨
អនុលោមបច្ចនីយៈ	១៥០
បច្ចនីយានុលោម	"
សម្បយុត្តវារៈ	"
បញ្ហាវារៈ	១៥១
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	១៧៩
អនុលោមបច្ចនីយៈ	១៨២

មាតិកាបដ្ឋាន

មាតិកា	អង្ក
បច្ចនីយានុលោមំ	១៨៣
សេក្ខត្តិកំ	
បដិច្ចវារោ	១៨៤
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	១៨៨
អនុលោមបច្ចនីយំ	១៩៥
បច្ចនីយានុលោមំ	"
សហជាតវារោ	"
បច្ចយវារោ	១៩៦
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២០១
អនុលោមបច្ចនីយំ	២០៦
បច្ចនីយានុលោមំ	២០៧
និស្សយវារោ	"
សំសដ្ឋវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២០៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បច្ចនីយានុលោម ១៨៣

សេក្ខត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ១៨៤
អនុលោម . . . . "
បច្ចនីយៈ ១៨៨
អនុលោមបច្ចនីយៈ ១៩៥
បច្ចនីយានុលោម . . . . "
សហជាតវារៈ . . . . "
បច្ចយវារៈ ១៩៦
អនុលោម . . . . "
បច្ចនីយៈ ២០១
អនុលោមបច្ចនីយៈ ២០៦
បច្ចនីយានុលោម ២០៧
និស្សយវារៈ . . . . "
សំសដ្ឋវារៈ . . . . "
អនុលោម . . . . "
បច្ចនីយៈ ២០៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	៦១០
បច្ចនីយានុលោមំ	"
សម្បយុត្តវារោ	"
បញ្ហាវារោ	៦១១
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៦៣៧
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	៦៤០
បច្ចនីយានុលោមំ	"

បរិត្តត្តិកំ

បដិច្ចវារោ	៦៤៦
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៦៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	៦៦៦
បច្ចនីយានុលោមំ	"
សហជាតវារោ	៦៦៣
បច្ចយវារោ	"
អនុលោមំ	"

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២១០
បច្ចនីយានុលោម . . . . "
សម្បយុត្តវារៈ . . . . "
បញ្ហាវារៈ ២១១
អនុលោម . . . . "
បច្ចនីយៈ ២៣៧
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២៤០
បច្ចនីយានុលោម . . . . "

បរិត្តត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ ២៤២
អនុលោម . . . . "
បច្ចនីយៈ ២៤៨
អនុលោមប្បច្ចនីយៈ ២៦២
បច្ចនីយានុលោម . . . . "
សហជាតវារៈ ២៦៣
បច្ចយវារៈ . . . . "
អនុលោម . . . . "

មាតិកាបត្តនិ

មាតិកា អង្កេ

មាតិកា	អង្កេ
បច្ចនីយំ	២៦៧
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	២៧២
បច្ចនីយានុលោមំ	២៧៣
និស្សយវារោ	"
សំសដ្ឋវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	២៧៤
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	២៧៨
បច្ចនីយានុលោមំ	២៧៩
សម្បយុត្តវារោ	"
បញ្ហាវារោ	"
អនុលោមំ	"
បច្ចនីយំ	៣១៤
អនុលោមប្បច្ចនីយំ	៣១៧
បច្ចនីយានុលោមំ	៣១៨

សំនួកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
បច្ចនីយៈ	២៦៧
អនុលោមបច្ចនីយៈ	២៧២
បច្ចនីយានុលោម	២៧៣
និស្សយវារៈ	"
សំសដ្ឋវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	២៧៦
អនុលោមបច្ចនីយៈ	២៧៨
បច្ចនីយានុលោម	២៧៩
សម្បយុត្តវារៈ	"
បញ្ហាវារៈ	"
អនុលោម	"
បច្ចនីយៈ	៣១៦
អនុលោមបច្ចនីយៈ	៣១៧
បច្ចនីយានុលោម	៣១៨

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋោ	អវិរុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	វជ្ឈុលេខាយំ
បច្ចយោ ៗ	បច្ចយោ	១៦០	៣
បច្ចយោ ៗ	បច្ចយោ	២១៧	១៣
អារម្មណធិបតិ	អារម្មណាធិបតិ	២១៨	២-៣
ធម្ពស្ស	ធម្មស្ស	២៧៩	១៧
អសញ្ញាសត្តានំ ... ៗ	អសញ្ញាសត្តានំ	២៨៨	១១
ធរម្មា	ធម្មា	២៩៣	១៨

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស – ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ជាហេតុកៈ	ជាអហេតុកៈ	១៣	១៣
ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ	ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ	១៤	៨
ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ	ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ	"	១១
មិនត្រូវល ះដោយទស្សនៈ	មិនត្រូវលះ ដោយទស្សនៈ	១៧	"
ត្រូវល ះដោយភាវនាផង	ត្រូវលះ ដោយភាវនាផង	១៨	៩
វគ្គផង ...	វគ្គផង	៤៥	"
ដែលមានហេតុមិនត្រូវលះ	ដែលមានហេតុត្រូវលះ	៦៧	៤
នៃសម្ប-	នៃពួកសម្ប-	៩៦	"
ផ្អែកនឹងវគ្គ ។	ពឹងផ្អែក នឹងវគ្គ ។	១៣៤	៣
ជាច្ច័យ	ជាបច្ច័យ	១៥១	៥
មិនដល់នូវការសន្សំ	ដែលមិនដល់នូវការសន្សំ	១៧៥	១២
នូវខន្ធ ២ ...	នូវខន្ធ ២ ... ។	១៨៦	១៤
ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល ...	ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល...	១៩៨	"
នឹងវគ្គ ១	នឹងវគ្គ	"	១៨

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស – ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល	ដែលជារបស់អសេក្ខបុគ្គល	១៩៩	៥
ដែលជារសស់សេក្ខបុគ្គល	ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល	២១៥	២
បកតូនិស្ស័យ	បកតូបនិស្ស័យ	២២៤	១៤
សេចក្តីក: បច្ចយភារ:	សេចក្តីក: បញ្ហាភារ:	២២៥	១
ដែលកីតមុន	ដែលកើតមុន	២២៦	៦
ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្ខល	ដែលជារបស់សេក្ខបុគ្គល	២២៧	១៤
របស់អសេក្ខបគ្គល	របស់អសេក្ខបុគ្គល	២២៩	៥
ដោយកម្មប្បច្ច័យ ។	ដោយកម្មប្បច្ច័យ	"	៩
(២២២)	(៥៥៥)	២៤២	៣
(២២៦)	(៥៥៦)	"	១៦
នៃខន្ធ	នៃពួកខន្ធ	៣០៤	៥
នៃខន្ធ	នៃពួកខន្ធ	៣០៤	៥
ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ	ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ	៣១៣	៧
ដោយអត្ថិប្បច្ច័យ	ដោយនត្ថិប្បច្ច័យ	"	៨

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Nichiren-shu Daihonzan Ikegami Honmonji Archbishop Nichi-jun Tanaka
Ikegami Honmonji 1-1-1 Ikegami, Ota-ku, Tokyo Japan

この本は次の方によって復刻されました。

日蓮宗 大本山 池上 本門寺　貫首 田中日淳
東京都大田区池上1-1-1　池上 本門寺

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.98
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institude, phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition 1994
printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・アビダルマピタカ第98巻

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会
発　　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE